

Scan

**การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม : ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
กลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร**

นางสาวศุภลักษณ์ ณรงค์ชัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2551

**Study of Tax Privileges of Corporate Income Tax for Small and
Medium Enterprises : Opinion of Entrepreneurs in
Manufacturing Enterprise in Bangkok**

Miss Supaluck Narongchai

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University**

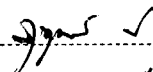
2008

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร
ชื่อและนามสกุล นางสาวศุภลักษณ์ ณรงค์ชัย
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์กัลยาณี กิตติจิตต์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัลยาณี กิตติจิตต์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุพุมาลัย ชำนิง)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ ประเสริฐศรี)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

วันที่ 30 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2552

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร

ผู้ศึกษา นางสาวศุภลักษณ์ ฌรงค์ชัย **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์กัลยาณี กิตติจิตต์ **ปีการศึกษา** 2551

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจการผลิต ที่จดทะเบียนในรูปบริษัทจำกัด ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000,000 – 5,000,000 บาท มีที่ตั้งอยู่ในเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 69 ราย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.976 ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร การใช้ค่าสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมี 4 ประเภท คือ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 15 และร้อยละ 25 การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ และสิทธิประโยชน์สำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน (2) ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความเห็นว่า สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประโยชน์ต่อกิจการเป็นลำดับแรก คือ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ในภาพรวม การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีประโยชน์ต่อกิจการในระดับปานกลาง โดยประโยชน์ด้านการลงทุน และการตลาด อยู่ในระดับมาก ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กิตติกรรมประกาศ

การทำรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์กัลยาณี กิตติจิตต์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำอย่างเอาใจใส่และติดตามอย่างใกล้ชิดตลอดมา และรองศาสตราจารย์สุชุมาลย์ ชำนิจ ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบ และให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อให้รายงานฉบับนี้เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทั้ง 2 ท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณาตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา และขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท MBA รุ่น 6 ตลอดจนหัวหน้า และเพื่อนร่วมงานที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

ศุภลักษณ์ ณรงค์ชัย

พฤศจิกายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	10
แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการผลิต	18
แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร	21
แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง- และขนาดย่อม	29
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	46
การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม- ที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล	51
การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติม	61
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
สรุปการวิจัย	62
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	74
ก กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	74
ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม	87
ค แบบสอบถาม	89
ประวัติผู้ศึกษา	95

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	หลักเกณฑ์การกำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 12
ตารางที่ 2.2	อัตราภาษีเงิน ใ้คืนนิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มี- ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5,000,000 บาท 31
ตารางที่ 2.3	เปรียบเทียบอัตราภาษีเงิน ใ้คืนนิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม- ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5,000,000 บาทในอัตรากปกติและอัตราที่ปรับลด 31
ตารางที่ 2.4	เปรียบเทียบการหักค่าเสื่อมราคาในอัตรากปกติและอัตราพิเศษ 33
ตารางที่ 4.1	สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงิน ใ้คืนนิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและ- ขนาดย่อม 46
ตารางที่ 4.2	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 49
ตารางที่ 4.3	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกิจการ 50
ตารางที่ 4.4	จำนวนและร้อยละของสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีประโยชน์ต่อกิจการ เรียง- ลำดับ 1-3 52
ตารางที่ 4.5	จำนวนและร้อยละของทรัพย์สินที่หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษที่มี- ประโยชน์ต่อกิจการ เรียงลำดับ 1-5 53
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มี- ต่อการยกเว้นภาษีเงิน ใ้คืนนิติบุคคล 54
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มี- ต่อการลดอัตราภาษีเงิน ใ้คืนนิติบุคคล 55
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มี- ต่อการหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของทรัพย์สิน ในอัตราพิเศษ 56
ตารางที่ 4.9	สรุป ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ- ที่มีต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงิน ใ้คืนนิติบุคคลแต่ละประเภท 59
ตารางที่ 4.10	สรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงิน ใ้คืนนิติบุคคลเป็น- รายด้าน 60

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพที่ 2.1 การจ้างงานของวิสาหกิจในประเทศไทย พ.ศ. 2549	14
ภาพที่ 2.2 การจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามพื้นที่ พ.ศ. 2549 ...	14
ภาพที่ 2.3 ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2550 – 2554 ..	17

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยในหลายด้าน เพราะเป็นกลุ่มที่สร้างมูลค่าแก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างมหาศาล ทั้งในแง่ของการจ้างงาน การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างรายได้ และการกระจายความเจริญในภูมิภาค ในพ.ศ. 2549 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมดในประเทศไทย มีสัดส่วนร้อยละ 99.5 ของวิสาหกิจทั้งหมด ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสูงที่สุด คือ ร้อยละ 30.5 ของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมดในประเทศไทย และเมื่อมองภาพรวมของการจ้างงานพบว่า การจ้างงานรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.7 ของการจ้างงานรวมทั้งหมด โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกลุ่มการผลิต มีจำนวนการจ้างงานสูงที่สุด คือ ร้อยละ 39.4 ของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม “รายงานสถานการณ์ SMEs ประจำปี” จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=22.150 ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

ในด้านภาษีอากร ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนับเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดของภาคธุรกิจ คือ มีจำนวนกว่าร้อยละ 85 ของผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้งหมดที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (กรมสรรพากร “มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” จาก <http://www.rd.go.th/publish/20048.0.html> ค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2551)

แม้ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะมีบทบาทและความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่รัฐบาลไทยเพิ่งให้ความสนใจและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาเอง โดยหลังจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา รัฐบาลไทยจึงได้เริ่มมีนโยบายหรือมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างเป็นทางการและเป็นรูปธรรมและอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น

1) การออกพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ การกำหนดความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานส่วนราชการ องค์กรของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถพัฒนากิจการให้เกิดความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม “เกี่ยวกับ สสว.” จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=22.126 ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

2) การจัดตั้งธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว. หรือ SME Bank) เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2545 ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสนับสนุน การจัดตั้งการดำเนินงาน การขยาย หรือการปรับปรุงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน ร่วมลงทุน ให้การปรึกษาแนะนำ (ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย “ข้อมูลธนาคาร” จาก http://www.smebank.co.th/bank_history.php ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

3) การออกพระราชกฤษฎีกาใน พ.ศ. 2545 จำนวนหลายฉบับ ที่เกี่ยวกับมาตรการภาษีและสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาภาระภาษีและเพื่อกระตุ้นการลงทุน อาทิเช่น

ก. พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ. 2545

สาระสำคัญคือ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท เหลือร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท และเหลือร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ประมวลรัษฎากร” จาก <http://www.krisdika.go.th/lawPDF.jsp?LType=2A&formatFile=pdf&vID=86> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

ข. พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545

สาระสำคัญคือ การให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน

ไม่เกิน 200,000,000 บาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน ได้แก่ (1) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน (2) อาคารโรงงาน ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน (3) เครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ประมวลรัษฎากร” จาก <http://www.krisdika.go.th/lawPDF.jsp?LType=2A&formatFile=pdf&vID=84> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

ค. พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545

สาระสำคัญคือ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับรายได้ที่เป็นเงินปันผล หรือผลประโยชน์จากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินปันผลและผลประโยชน์จากการถือหุ้นที่ได้รับจากการถือหุ้นในบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ประมวลรัษฎากร” จาก <http://www.krisdika.go.th/lawPDF.jsp?LType=2A&formatFile=pdf&vID=81> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

4) คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของ นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2551 ออกมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ (กระทรวงการคลัง “ข่าวกระทรวงการคลัง” จาก <http://www.mof.go.th/news2008/014.pdf> ค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2551) สาระสำคัญแบ่งเป็น 3 มาตรการหลัก คือ

- ก. มาตรการภาษีเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- ข. มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ค. มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการลงทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเอกชนไทย

สำหรับมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีมาตรการดังนี้

(1) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาแก่ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล ซึ่งเป็นวิสาหกิจชุมชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 และมีเงินได้พึง

ประเมินไม่เกิน 1,200,000 บาท ต่อปี มีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่รับตั้งแต่ พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2553

(2) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท โดยให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท มีผลบังคับใช้วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

นอกจากนี้ในมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการลงทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเอกชนไทย ยังมีมาตรการภาษีที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอยู่อีก 2 มาตรการ คือ

(1) ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200,000,000 บาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน สามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของทรัพย์สินประเภท โพรแกรมคอมพิวเตอร์ ในวันที่ได้ทรัพย์สินมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา

(2) ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200,000,000 บาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน สามารถเลือกหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินได้ในอัตราร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุน โดยมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินดังกล่าวรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี โดยทรัพย์สินจะต้องได้มาและพร้อมใช้งานได้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553

จากข้อมูลที่พบว่าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่นในประเทศไทย โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกลุ่มการผลิต มีจำนวนการจ้างงานสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกลุ่มการบริการและกลุ่มการค้า และในด้านภาษีอากร วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนมากที่สุดของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมดที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และจากบทบาทสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศในด้านการจ้างงาน การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการสร้างรายได้ ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ออกมาตรการภาษีและสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาภาระภาษีและเพื่อกระตุ้นการลงทุน ซึ่งสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ (1) การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (2) การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (3) การให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตรา

พิเศษ ได้แก่ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ อาคารโรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ เครื่องจักร และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และ (4) สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นข้อมูลและประโยชน์ในเชิงวิชาการ และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

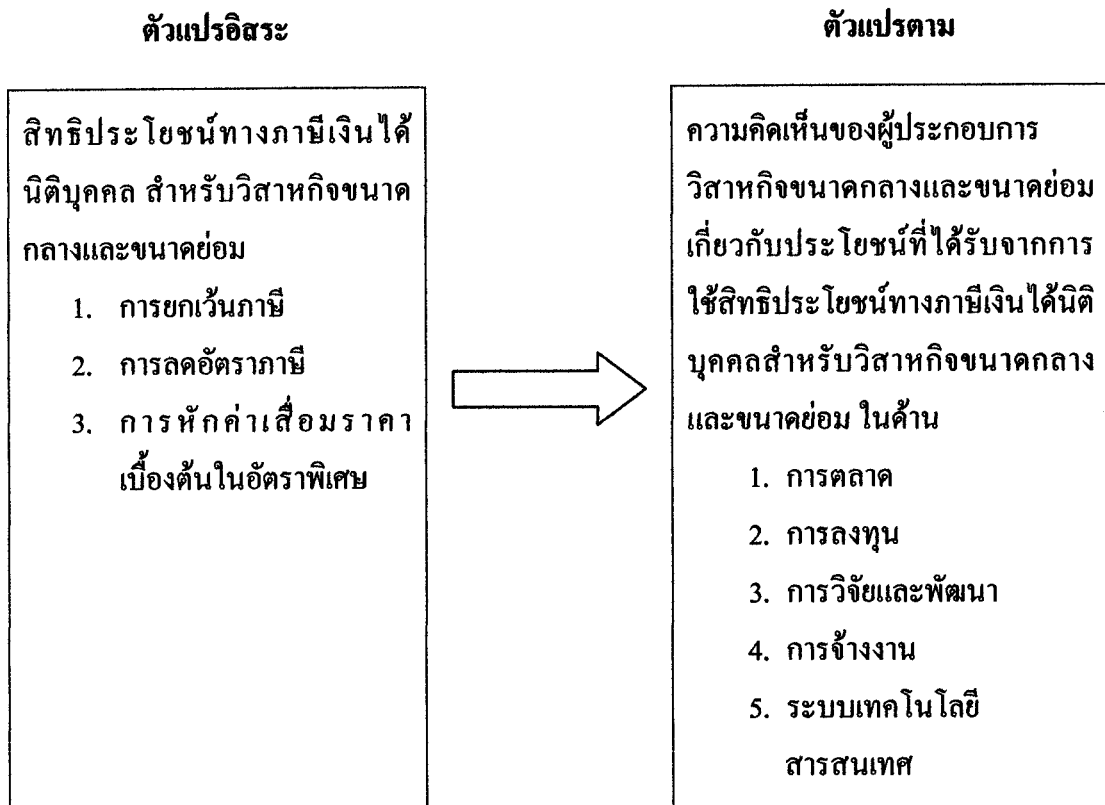
การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจการผลิต ที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000,000 – 5,000,000 บาท และมีที่ตั้งอยู่ในเขตคอนเมือง กรุงเทพมหานคร

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประมวลรัษฎากร โดยในส่วนของการศึกษาความคิดเห็นของ

ผู้ประกอบการที่มีต่อสิทธิประโยชน์นั้น มุ่งที่จะศึกษาเฉพาะความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่ใช่สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน เนื่องจากปัจจุบันธุรกิจเงินร่วมลงทุนยังเป็นที่รู้จักไม่มาก ประกอบกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุนนั้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกือบทั้งหมดจะไม่ตรงหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น ต้องมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 200,000,000 บาท ซึ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียนไม่ถึง 200,000,000 บาท เป็นต้น

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย

- 1) การยกเว้นภาษี
- 2) การลดอัตราภาษี
- 3) การหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้าน

- 1) การตลาด
- 2) การลงทุน
- 3) การวิจัยและพัฒนา
- 4) การจ้างงาน
- 5) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ เดือนตุลาคม พ.ศ. 2551

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจถึงความหมายของศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

5.1 **สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล** หมายถึง การที่รัฐบาลให้การส่งเสริมและสนับสนุนแก่กิจการที่เป็นนิติบุคคลด้วยวิธีการทางภาษี คือ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ และสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน

5.2 **วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม** หมายถึง กิจการขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีหลักเกณฑ์การกำหนดขนาดของกิจการแต่ละประเภท จากจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีจำนวนการจ้างงานสูงสุดไม่เกิน 200 คน และมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดินสูงสุดไม่เกิน 200,000,000 บาท

5.3 **บริษัทจำกัด** หมายถึง กิจการที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นเป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีการแบ่งทุนเป็นหุ้น ซึ่งมีมูลค่าเท่าๆ กัน และผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบโดยจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ

5.4 **กลุ่มการผลิต** หมายถึง กิจการที่มีวัตถุประสงค์ในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อนำไปจำหน่าย

5.5 **ผู้ประกอบการ** หมายถึง กรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการฝ่ายบัญชีหรือการเงิน หรือพนักงานในฝ่ายบัญชีหรือการเงิน ที่อยู่ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

5.6 **ความคิดเห็น** หมายถึง แนวความคิดของผู้ประกอบการ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.7 **ธุรกิจเงินร่วมลงทุน** หมายถึง ธุรกิจที่ระดมเงินทุนจากแหล่งต่างๆ เพื่อนำไปลงทุนในกิจการที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต โดยมุ่งหวังผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปของเงินปันผลหรือกำไรจากการขายหุ้น

5.8 **ประโยชน์ด้านการตลาด** หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมียอดขายเพิ่มขึ้น หรือมีการส่งออกเพิ่มขึ้น หรือมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น

5.9 **ประโยชน์ด้านการลงทุน** หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมียอดขายเพิ่มขึ้น หรือมีการตัดสินใจขยายโรงงาน หรือมีการซื้อเครื่องจักรเพิ่ม

5.10 **ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา** หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมีส่วนช่วยให้กิจการมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เดิม หรือเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

5.11 **ประโยชน์ด้านการจ้างงาน** หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมีส่วนช่วยให้กิจการมีการจ้างพนักงานเพิ่มขึ้น

5.12 **ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ** หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมีส่วนช่วยให้กิจการมีการตัดสินใจนำคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้งานในกิจการ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

6.1 ผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ที่สนใจทั่วไป สามารถนำข้อมูลต่างๆ ไปใช้เป็นประโยชน์ได้ โดยผู้ที่ไม่ทราบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะได้รับข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและนำไปใช้ได้ สำหรับผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาแล้ว จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการปรับปรุงใหม่หรือออกใหม่

6.2 ผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถนำผลของการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ในการช่วยบรรเทาภาระภาษีให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งถือเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

6.3 ผู้วิจัยอื่นๆ สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และขยายผลการศึกษาไปในกรณีอื่นอันจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการผลิต
3. แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร
4. แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้วิจัยได้ศึกษาตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 1.1 คำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 1.2 บทบาทสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 1.3 แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2550 - 2554)

1.1 คำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ดร.ภัทรกิติ์ เนตินิยม (2546: 1-2) ได้อธิบายว่า แต่เดิมนั้นเมื่อก้าวถึง “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” บางครั้งยังมีความสับสนในความหมายอยู่ ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงร่วมกับหน่วยงานต่างๆ อาทิเช่น กระทรวงการคลัง

ธนาคารแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้า บริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม รวมทั้งกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้มาระดมสมองและให้ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ ก็คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบไปด้วย กิจการผลิต กิจการค้า และกิจการบริการ โดยกำหนดคุณลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากเกณฑ์มูลค่าขั้นสูงของทรัพย์สินถาวรของกิจการ ดังนี้

ประเภท	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
การผลิต	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	ไม่เกิน 200 ล้านบาท
การบริการ	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	ไม่เกิน 200 ล้านบาท
การค้าส่ง	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	ไม่เกิน 100 ล้านบาท
การค้าปลีก	ไม่เกิน 30 ล้านบาท	ไม่เกิน 60 ล้านบาท

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กล่าวว่า กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดทำ พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 เพื่อเป็นกฎหมายรองรับการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อยกระดับความสามารถในการประกอบการและความสามารถในการแข่งขัน ดังนั้น จึงต้องกำหนดความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นแนวปฏิบัติเดียวกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (“ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ SME” จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/journal_articles/view_article_content?article_id=VC03-02-C07&article_version=1.0 ค้นเมื่อ 6 กันยายน พ.ศ. 2551)

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ได้กำหนดไว้ว่า “วิสาหกิจ” หมายถึง กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก และ “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” กำหนดโดยใช้เกณฑ์จากจำนวนการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545 สรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1) หลักเกณฑ์ในการกำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะกำหนดจากจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของกิจการ ดังตารางที่ 2.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 หลักเกณฑ์การกำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลักษณะวิสาหกิจ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		มูลค่าสินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51 - 200	ไม่เกิน 50	51 - 200
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51 - 200	ไม่เกิน 50	51 - 200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26 - 50	ไม่เกิน 50	51 - 100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16 - 30	ไม่เกิน 30	31 - 60

2) ในกรณีที่จำนวนการจ้างงานของกิจการใดเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง หรือมีจำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม ให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์การพิจารณา

3) จำนวนการจ้างงาน ให้พิจารณาจากหลักฐานแสดงจำนวนการจ้างงานที่ได้จัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

4) มูลค่าสินทรัพย์ถาวร ให้พิจารณาจากมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิโดยไม่รวมที่ดิน

(ก) ตามที่ปรากฏในงบการเงินล่าสุดของกิจการที่จัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี หรือ

(ข) ตามมูลค่าที่ได้รับการประเมินจากสถาบันการเงินหรือบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่น่าเชื่อถือ

ในกรณีที่มูลค่าตาม (ก) และ (ข) ต่างกัน ให้ใช้จำนวนที่น้อยกว่า (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม “กฎกระทรวง” จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=22.127 ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

กรมสรรพากร กล่าวว่า ในการกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นั้น หน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทยมักจะใช้ตามกฎกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545 ซึ่งสำหรับกรมสรรพากรเอง ในประมวลรัษฎากรไม่ได้มีคำนิยามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ว่ามีลักษณะอย่างไร แต่ได้อาศัยอำนาจตามประมวลรัษฎากรในการออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อาทิเช่น การลดอัตราภาษีเงินได้ การยกเว้นภาษีเงินได้ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง เป็นต้น (“เกี่ยวกับธุรกิจ SME” จาก <http://www.rd.go.th/publish/38056.0.html> ค้นเมื่อ 6 กันยายน พ.ศ. 2551)

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า คำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรใช้ตามความหมายที่กำหนดโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 และกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545

1.2 บทบาทสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ดร.ภัทรกิติ์ เนตินิยม (2546: 2-3) ได้กล่าวไว้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นับว่ามีบทบาทอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจาก

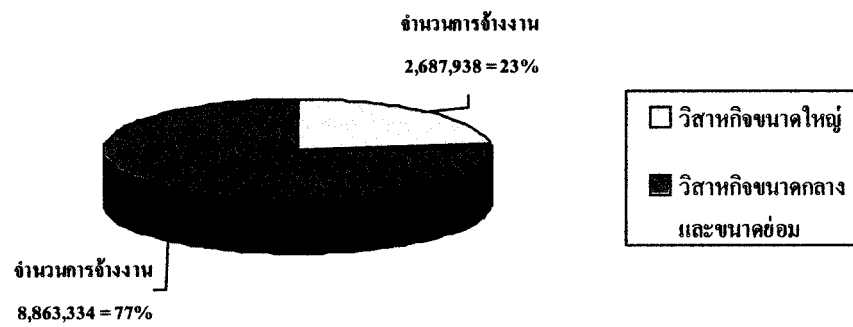
- 1) เป็นแหล่งรองรับการจ้างงานขนาดใหญ่และกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ
- 2) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้าและสร้างรายได้จากการส่งออกไปยังต่างประเทศ และยังสามารถผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้าซึ่งช่วยให้ประเทศไทยสามารถประหยัดเงินตราต่างประเทศได้เป็นจำนวนมากในแต่ละปี
- 3) เป็นแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์แก่ผู้ประกอบการรายใหม่ ที่เริ่มธุรกิจจากขนาดเล็กและพัฒนาจนเติบโตต่อไป
- 4) เป็นหน่วยผลิตที่สนับสนุนและเชื่อมโยงไปสู่กิจการขนาดใหญ่ ด้วยรูปแบบของการผลิตวัตถุดิบขั้นต้นผ่านกระบวนการว่าจ้างผลิต(Subcontracting)
- 5) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ภาคการเกษตร ภาคการบริการขนส่ง ภาคการก่อสร้าง และภาคการค้าส่งค้าปลีก
- 6) เป็นการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค จากการที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกิดขึ้นตามภูมิภาคต่างๆทั่วประเทศ

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้สรุปว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ โดยมีจำนวนถึงร้อยละ 99 ของวิสาหกิจทั้งหมด วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นฐานรากของการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นกลไกหลักในการฟื้นฟูและเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาความยากจน ข้อมูลที่ยืนยันถึงบทบาททางเศรษฐกิจที่สำคัญดังกล่าว ได้แก่ การก่อให้เกิดการจ้างงานคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 77 ของการจ้างงานรวมของประเทศ บทบาทในการสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 39 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และมีมูลค่าการส่งออกโดยตรงคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 29 ของมูลค่าการส่งออกรวม (“บทสรุปผู้บริหาร” จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=22.270 ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

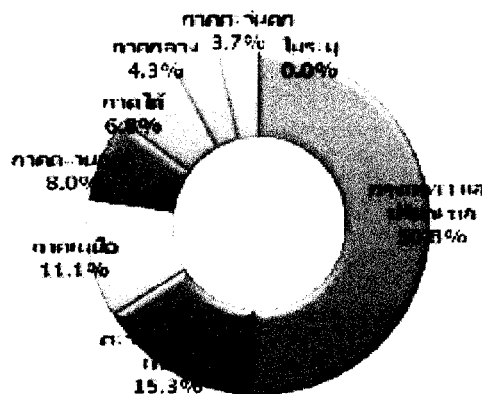
บทบาทสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) บทบาทด้านการจ้างงาน

ในพ.ศ. 2549 มีการจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 8,863,334 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 ของการจ้างงานรวมของประเทศ (ภาพที่ 2.1) สำหรับการจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามลักษณะธุรกิจ พบว่า ภาคการผลิตมีส่วนการจ้างงานสูงสุดร้อยละ 45.3 รองลงมาคือภาคบริการ ร้อยละ 30.0 และภาคการค้า ร้อยละ 24.7 ตามลำดับ สำหรับภูมิภาคที่มีการจ้างงานหนาแน่นที่สุด ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามมาด้วยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันตก ตามลำดับ (ภาพที่ 2.2)

ภาพที่ 2.1 การจ้างงานของวิสาหกิจในประเทศไทย พ.ศ. 2549

ภาพที่ 2.2 การจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามพื้นที่ พ.ศ. 2549

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) บทบาทในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

ในพ.ศ. 2549 มูลค่าผลผลิตมวลรวมภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP_{SMEs}) มีมูลค่าเท่ากับ 3,041,896 ล้านบาท หรือร้อยละ 38.9 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.8 เมื่อพิจารณาแนวโน้มของสัดส่วนมูลค่าผลผลิตมวลรวมภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตั้งแต่ พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2549 พบว่า ภาคการค้าและภาคบริการมีสัดส่วน GDP_{SMEs} ที่ลดลง มีเพียงภาคการผลิตที่มีสัดส่วน GDP_{SMEs} เพิ่มขึ้น

3) บทบาทในการส่งออก

ในพ.ศ. 2549 มูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็น 1,438,280 ล้านบาท หรือร้อยละ 29.1 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 9.3 โดยสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นสินค้าในกลุ่มแปรรูปขั้นต้น และใช้แรงงานมาก (Primary & Labour Intensive) ตลาดส่งออกที่สำคัญคือ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับการส่งออกของประเทศ

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า บทบาทสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อระบบเศรษฐกิจมี 3 ประการ คือ (1) บทบาททางด้านจ้างงาน เนื่องจากเป็นแหล่งรองรับการจ้างงานขนาดใหญ่ทั่วประเทศ (2) บทบาทในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากการใช้ทรัพยากรในประเทศทำการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า และ (3) บทบาทในการส่งออก ช่วยเพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

1.3 แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2550 - 2554)

สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้จัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2550 - 2554) เพื่อใช้เป็นแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย (“แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/portal /layout?p_1_id=22.270 ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551) สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- **วิสัยทัศน์ของการส่งเสริม** คือ การเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย เพื่อให้สามารถเติบโตอย่างสมดุล ต่อเนื่อง และยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันและการทำธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยฐานความรู้และความสามารถในการแข่งขันที่มี

● ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2550 – 2554 มีดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ

ทิศทางการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ ได้แก่ การสร้างสภาพแวดล้อมและสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการใหม่เชิงคุณภาพ และเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการเดิมในการผลิตสินค้าที่แข่งขันได้ ให้เหมาะสมตามระยะการเติบโตของธุรกิจ โดยการสร้างคุณค่าและเน้นการตอบสนองความต้องการของตลาดระดับกลางและตลาดเฉพาะมากขึ้น

(2) ยุทธศาสตร์การเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถทางนวัตกรรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิต

ทิศทางเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม ความแตกต่าง และความสามารถในการแข่งขันของสินค้าอุตสาหกรรม คือ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตจากผู้รับจ้างผลิต (OEM) ไปเป็นผู้สามารถออกแบบ (ODM) เองได้ และเป็นผู้สร้างตราหือ (OBM) ของตัวเองได้ในที่สุด

(3) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพและลดผลกระทบในภาคการค้า

ทิศทางการส่งเสริมภาคการค้าปลีก คือ การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจที่สอดคล้องกับแนวโน้มพฤติกรรมผู้บริโภคสมัยใหม่ และลดผลกระทบที่เกิดจากการแข่งขันกับธุรกิจการค้าสมัยใหม่ขนาดใหญ่ (Modern Trade)

(4) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมภาคบริการในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

ทิศทางการส่งเสริมภาคบริการ คือ สนับสนุนการใช้องค์ความรู้ วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาไทย และเทคโนโลยี โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคบริการกับธุรกิจขนาดใหญ่

(5) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคและท้องถิ่น

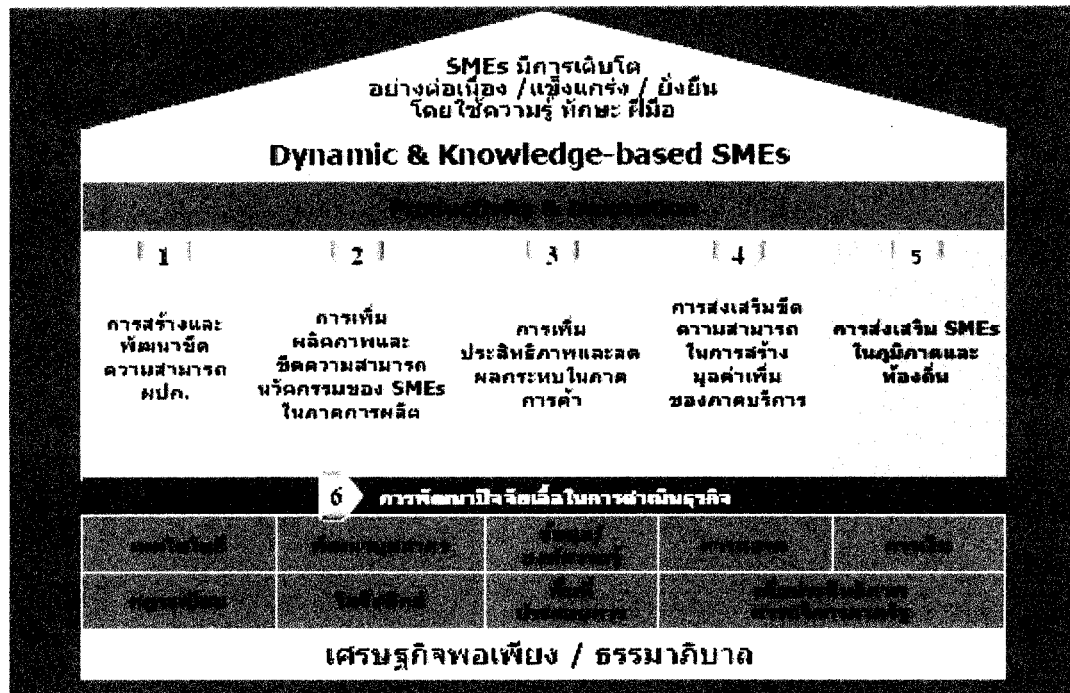
ทิศทางการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคและท้องถิ่น คือ ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายและความเชื่อมโยงธุรกิจของวิสาหกิจในภูมิภาค พัฒนาศักยภาพการผลิตและการจัดการธุรกิจโดยใช้เทคโนโลยี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย เพื่อสร้างคุณค่าและยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

(6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจัยเอื้อในการดำเนินธุรกิจ

ทิศทางการพัฒนาปัจจัยเอื้อในการดำเนินธุรกิจ คือ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสภาพแวดล้อม และโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัจจัยเอื้อในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อม เพื่อมุ่งยกระดับผลิตภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สูงขึ้น ทั้งยังต้องสามารถช่วยเพิ่มความเข้มแข็งของกิจการ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2550 – 2554 แสดงได้ตามภาพที่ 2.3 ดังนี้

ภาพที่ 2.3 ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2550 – 2554

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า แผนการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้สามารถเติบโตอย่างสมดุล ต่อเนื่อง และยั่งยืนนั้น โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพในด้านการแข่งขันและการทำธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การเพิ่มขีดความสามารถทางนวัตกรรมในภาคการผลิต การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มในภาคบริการ และการพัฒนาปัจจัยเอื้อในการดำเนินธุรกิจ อาทิเช่น ด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาด และด้านการเงิน เป็นต้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มการผลิต

ผู้วิจัยได้ศึกษาตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของการผลิต

2.2 ความหมายของกลุ่มการผลิต

2.1 ความหมายของการผลิต

จากการศึกษาพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการผลิตไว้ ซึ่งจะขอนำมากล่าวถึงในที่นี้เพียงบางส่วน คือ

ธำรง อุดมไพจิตรกุล และคณะ (2542) อธิบายว่า การผลิต หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ทั้งที่เป็นมูลค่า หรือประโยชน์ใช้สอย (Use Value) และมูลค่าในการแลกเปลี่ยน (Exchange Value) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในการดำรงชีวิต เพราะฉะนั้นการผลิตจึงเป็นการสร้างคุณค่าของสินค้าที่สามารถสนองตอบความต้องการของมนุษย์ (Utility) (“เศรษฐศาสตร์พอเพียง” จาก <http://www.swu.ac.th/royal/book4/index.html> ค้นเมื่อ 6 กันยายน พ.ศ. 2551)

ชลิตต์ มธุรสมนตรี และคณะ (2544: 1) อธิบายความหมายของการผลิตว่า การผลิตเป็นกระบวนการเปลี่ยนวัตถุดิบหรือวัสดุให้กลายมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ โดยผ่านการออกแบบที่ใช้วิธีการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ทำการผลิต คำว่า การผลิต หรือ manufacturing มาจากภาษาละติน คือ manus หมายถึง มือ และ factus หมายถึง ทำ ซึ่งแปลโดยรวมว่า ทำด้วยมือ

นิริววรรณ ดันไ้ (2548: 19) ได้สรุปไว้ว่า การผลิต หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิตให้เป็นสินค้าหรือบริการ ให้ตรงตามความต้องการของมนุษย์

2.2 ความหมายของกลุ่มการผลิต

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ให้ความหมายว่า

กลุ่มการผลิต มีความหมายครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และเหมืองแร่ กลุ่มการผลิตหรือกิจการผลิตสินค้านั้น หมายรวมถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการประกอบการอุตสาหกรรมทุกประเภท โดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิต ก็คือ การเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกลหรือเคมีภัณฑ์โดยไม่คำนึงถึงว่างานนั้นทำโดยเครื่องจักรหรือด้วยมือ ทั้งนี้กิจการผลิตสินค้านั้นเป็นการรวมถึงการแปรรูปผลิตผลทาง

การเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมการผลิต เป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็น การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนไว้ด้วย (“ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ SME” จาก http://cms.sme.go.th/cms/c/journal_articles/view_article_content?article_id=VC03-02-07&article_version=1.0 ค้นเมื่อ 6 กันยายน พ.ศ. 2551)

ความหมายของกลุ่มการผลิต ตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย TSIC (Thailand Standard Industrial Classification of All Economic Activities) ซึ่งใช้ในหน่วยงาน ของรัฐ เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์ ได้จำแนกอุตสาหกรรมทั้งหมดออกเป็น 17 ประเภท และใช้แทนด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ คือ A-Q ได้แก่

- ประเภท A: เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้
- ประเภท B: การประมง
- ประเภท C: การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
- ประเภท D: การผลิต
- ประเภท E: การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา
- ประเภท F: การก่อสร้าง
- ประเภท G: การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน
- ประเภท H: โรงแรมและภัตตาคาร
- ประเภท I: การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม
- ประเภท J: การเป็นตัวกลางทางการเงิน
- ประเภท K: กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ
- ประเภท L: การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ
- ประเภท M: การศึกษา
- ประเภท N: งานด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์
- ประเภท O: กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคมและการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ
- ประเภท P: ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล
- ประเภท Q: องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก

ในประเภท D ซึ่งเป็นกลุ่มการผลิตนั้น ได้แบ่งย่อยออกเป็น 23 หมวด โดยมีเลขประจำ หมวดตั้งแต่ 15 – 37 เรียงลำดับดังต่อไปนี้

หมวด 15: การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม

- หมวด 16: การผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ
- หมวด 17: การผลิตสิ่งทอ
- หมวด 18: การผลิตเครื่องแต่งกาย รวมทั้งการตกแต่งและย้อมสีขนสัตว์
- หมวด 19: การฟอกและตกแต่งหนังฟอก รวมทั้งการผลิตกระเป๋าเดินทาง กระเป๋าถือ อานม้า เครื่องเทียบลาก และรองเท้า
- หมวด 20: การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์ รวมทั้งการผลิตสิ่งของที่ทำจากฟางและวัสดุถักสานอื่น ๆ
- หมวด 21: การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ
- หมวด 22: การพิมพ์โฆษณา การพิมพ์ และการทำสำเนาสื่อบันทึก
- หมวด 23: การผลิตผลิตภัณฑ์ถ่าน ไม้ก๊อก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม และเชื้อเพลิงปรมาณู
- หมวด 24: การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี
- หมวด 25: การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก
- หมวด 26: การผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ
- หมวด 27: การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน
- หมวด 28: การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์
- หมวด 29: การผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
- หมวด 30: การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชี และเครื่องคำนวณ
- หมวด 31: การผลิตเครื่องจักรและเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
- หมวด 32: การผลิตอุปกรณ์และเครื่องอุปกรณ์วิทยุ โทรทัศน์ และการสื่อสาร
- หมวด 33: การผลิตอุปกรณ์ที่ใช้ในทางการแพทย์ การวัดความเที่ยง และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ นาฬิกา
- หมวด 34: การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งรถพ่วง
- หมวด 35: การผลิตเครื่องอุปกรณ์การขนส่งอื่น ๆ
- หมวด 36: การผลิตเฟอร์นิเจอร์ รวมทั้งการผลิตซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
- หมวด 37: การนำผลิตภัณฑ์เก่ามาผลิตเป็นวัตถุดิบใหม่

(กรมโรงงานอุตสาหกรรม “การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม” จาก http://www.diw.go.th/diw_web/html/versionthai/data/tsic.asp ค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2551)

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า กลุ่มการผลิต หมายถึง กิจการที่มีวัตถุประสงค์ในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อการนำไปจำหน่าย

3. แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร

ผู้วิจัยได้ศึกษาตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ความหมายของภาษีอากร
- 3.2 วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร
- 3.3 ลักษณะของภาษีอากรที่ดี
- 3.4 การจำแนกประเภทภาษีอากร
- 3.5 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

3.1 ความหมายของภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2551: 1) ได้กล่าวไว้ว่า ความหมายของภาษีอากร แบ่งได้เป็น 2 แนวคือ

- 1) ภาษีอากร คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมิได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร
- 2) ภาษีอากร คือ เงินได้หรือทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้า หรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล

สมคิด บางโม (2551: 15-16) อธิบายว่า นักเศรษฐศาสตร์และนักภาษีอากรได้ให้คำจำกัดความของคำว่าภาษีอากรไว้ต่างกัน ดังนี้

ภาษีอากร คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร โดยมิได้มีสิ่งตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีโดยตรง ภาษีอากร หมายถึง รายได้หรือทรัพย์สินที่ได้มีการเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล และไม่ก่อให้เกิดภาระชำระคืนแก่รัฐบาล

ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่เรียกเก็บจากบุคคล ทรัพย์สิน หรือธุรกิจ เพื่อการสนับสนุนรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลท้องถิ่น

ภาษีอากร คือ การโอนทรัพย์สินใดๆ อันมีลักษณะบังคับแต่มิได้เป็นการลงโทษ จากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับโดยเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ บางประการ

จากคำจำกัดความดังกล่าวทำให้สรุปลักษณะสำคัญของภาษีอากรได้ดังนี้

- 1) ภาษีอากรโดยทั่วไปนั้นจะมีลักษณะบังคับเก็บ
- 2) ภาษีอากรโดยทั่วไปไม่มีผลตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษี

- 3) ภาษีอากรไม่เกิดการชำระคืนของรัฐบาล
- 4) ภาษีอากรมีลักษณะเป็นการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล
- 5) ภาษีอากรไม่จำเป็นต้องเรียกเก็บเป็นเงินเสมอไป

จากความหมายของภาษีอากรที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากรายได้ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์แก่สังคมโดยรวม โดยผู้เสียภาษีอากรไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนโดยตรง

3.2 วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2551: 1) กล่าวว่า การจัดเก็บภาษีอากร นอกจากมีวัตถุประสงค์ในการหารายได้เพื่อให้พอกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาลแล้ว ในปัจจุบันภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้ ส่งเสริมความเจริญเติบโตธุรกิจการค้า รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ช่วยควบคุมการบริโภคของประชาชน หรือเพื่อสนองนโยบายบางประการของรัฐบาลด้วย

สมคิด บางโม (2551: 16) กล่าวว่า การจัดเก็บภาษีอากรมีวัตถุประสงค์หลายประการ วัตถุประสงค์หลักคือ การหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐบาล และดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจต่างๆ วัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษีอากรมีดังนี้

- 1) เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ ซึ่งเป็นกิจการเพื่อส่วนรวม เช่น ความมั่นคง ความปลอดภัย การศึกษา สาธารณูปโภคต่างๆ เป็นต้น
- 2) เพื่อควบคุมหรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ รัฐบาลใช้ระบบภาษีอากรเพื่อควบคุมการบริโภค การผลิต หรือการดำเนินการทางธุรกิจบางชนิดมิให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจส่วนรวม เช่น การเก็บภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราสูง หรือเก็บภาษีสินค้าจำเป็นในอัตราต่ำ เป็นต้น
- 3) เพื่อการกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรม การจัดเก็บภาษีอากรเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกระจายรายได้ เช่น วิธ้อัตราก้าวหน้า ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก เป็นต้น
- 4) เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เช่น การป้องกันภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลจะเพิ่มภาษีเพื่อลดการใช้จ่าย หรือในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ มีคนว่างงานมาก รัฐบาลอาจลดภาษีต่างๆลง เพื่อกระตุ้นให้มีการบริโภคและการลงทุนมากขึ้น ส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น

จากวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากรที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดเก็บภาษีอากร มีวัตถุประสงค์คือ การหารายได้เพื่อให้พอกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาล และรัฐบาลใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินนโยบายด้านต่างๆ

3.3 ลักษณะของภาษีอากรที่ดี

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2551: 1-2) กล่าวว่า การบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ดีนั้นมีหลักบางประการที่ควรคำนึงถึงเพื่อให้ประชาชนมีความสนใจในการเสียภาษีอากร และเพื่อให้กฎหมายภาษีอากรใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

- 1) **มีความเป็นธรรม** ประชาชนควรมีหน้าที่เสียภาษีอากรให้รัฐบาล โดยพิจารณาจากความสามารถในการเสียภาษีอากรของแต่ละคน ประกอบกับการพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่แต่ละคนได้รับเนื่องจากการดูแลคุ้มครองของรัฐบาล
- 2) **มีความแน่นอนและชัดเจน** ผู้เสียภาษีอากรควรสามารถเข้าใจความหมายได้โดยง่าย และเป็นการป้องกันมิให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ
- 3) **มีความสะดวก** วิธีการและกำหนดเวลาในการเสียภาษีอากร ควรต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้เสียภาษีอากร
- 4) **มีประสิทธิภาพ** ประหยัดรายจ่ายของทั้งผู้จัดเก็บและผู้เสียภาษีอากร ทำให้จัดเก็บภาษีอากรได้มากโดยมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด
- 5) **มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ** พยายามไม่ให้เกิดการบิดเบือนภาษีอากรมีผลกระทบต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือให้มีผลกระทบน้อยที่สุด
- 6) **อำนวยความสะดวก** คือสามารถจัดเก็บภาษีอากรได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายของรัฐบาล
- 7) **มีความยืดหยุ่น** สามารถปรับปรุงเพิ่มหรือลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

สมคิด บางโม (2551: 17) กล่าวว่า อדם สมิท (Adam Smith) นักเศรษฐศาสตร์ ได้วางหลักการภาษีที่ดีไว้เมื่อ ค.ศ. 1776 ได้แก่ **หลักความเป็นธรรม** **หลักความแน่นอน** **หลักความสะดวก** และ **หลักความประหยัด** ต่อมาเมื่อสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกได้วิวัฒนาการมาโดยลำดับ ลักษณะของภาษีอากรที่ดีจึงเปลี่ยนแปลงไปและเพิ่มมากขึ้นตามความเหมาะสม

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ลักษณะของภาษีอากรที่ดี คือ มีความเป็นธรรม **แน่นอนและชัดเจน** **สะดวก** **มีประสิทธิภาพ** และ **มีความยืดหยุ่น**

3.4 การจำแนกประเภทภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2551: 4) กล่าวว่า ภาษีอากรซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐบาลนั้น จำแนกได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจำแนก โดยการจำแนกภาษีอากรที่ควรทราบ คือ การจำแนกจากลักษณะการรับภาระภาษีอากร ซึ่งจะแบ่งภาษีอากรออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.3 ลักษณะของภาษีอากรที่ดี

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2551: 1-2) กล่าวว่า การบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ดีนั้น มีหลักบางประการที่ควรคำนึงถึงเพื่อให้ประชาชนมีความสมัครใจในการเสียภาษีอากร และเพื่อให้กฎหมายภาษีอากรใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1) **มีความเป็นธรรม** ประชาชนควรมีหน้าที่เสียภาษีอากรให้รัฐบาล โดยพิจารณาจากความสามารถในการเสียภาษีอากรของแต่ละคน ประกอบกับการพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่แต่ละคนได้รับเนื่องจากการดูแลคุ้มครองของรัฐบาล

2) **มีความแน่นอนและชัดเจน** ผู้เสียภาษีอากรควรสามารถเข้าใจความหมายได้โดยง่าย และเป็นการป้องกันมิให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

3) **มีความสะดวก** วิธีการและกำหนดเวลาในการเสียภาษีอากร ควรต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้เสียภาษีอากร

4) **มีประสิทธิภาพ** ประหยัดรายจ่ายของทั้งผู้จัดเก็บและผู้เสียภาษีอากร ทำให้จัดเก็บภาษีอากรได้มากโดยมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด

5) **มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ** พยายามไม่ให้เกิดการบิดเบือนภาษีอากรมีผลกระทบต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือให้มีผลกระทบน้อยที่สุด

6) **อำนวยความสะดวก** คือสามารถจัดเก็บภาษีอากรได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายของรัฐบาล

7) **มีความยืดหยุ่น** สามารถปรับปรุงเพิ่มหรือลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

สมคิด บางโม (2551: 17) กล่าวว่า อדם สมิท (Adam Smith) นักเศรษฐศาสตร์ ได้วางหลักการภาษีที่ดีไว้เมื่อ ค.ศ. 1776 ได้แก่ **หลักความเป็นธรรม** **หลักความแน่นอน** **หลักความสะดวก** และ **หลักความประหยัด** ต่อมาเมื่อสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกได้วิวัฒนาการมาโดยลำดับ ลักษณะของภาษีอากรที่ดีจึงเปลี่ยนแปลงไปและเพิ่มมากขึ้นตามความเหมาะสม

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ลักษณะของภาษีอากรที่ดี คือ มีความเป็นธรรม **แน่นอนและชัดเจน** **สะดวก** **มีประสิทธิภาพ** และ **มีความยืดหยุ่น**

3.4 การจำแนกประเภทภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2551: 4) กล่าวว่า ภาษีอากรซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐบาลนั้น จำแนกได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจำแนก โดยการจำแนกภาษีอากรที่ควรทราบ คือ การจำแนกจากลักษณะการรับภาระภาษีอากร ซึ่งจะแบ่งภาษีอากรออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) ภาษีทางตรง คือ ภาระภาษีที่ตกแก่บุคคลที่กฎหมายประสงค์จะให้รับภาระ ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล

2) ภาษีทางอ้อม คือ ภาระภาษีที่ไม่แน่ว่าจะตกแก่บุคคลที่กฎหมายประสงค์จะให้รับภาระหรือไม่ ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสุดการ ภาษีสรรพสามิต

สมคิด บางโม (2551: 26-27) อธิบายว่า การจำแนกประเภทภาษีอากรมีหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. จำแนกตามระดับรัฐบาลผู้จัดเก็บ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) ภาษีระดับประเทศ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสุดการ ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น

2) ภาษีท้องถิ่น เช่น ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นต้น

2. จำแนกตามหลักการผลักภาระภาษี แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) ภาษีทางตรง คือ ภาษีที่ผู้เสียภาษีไม่อาจผลักภาระไปให้ผู้อื่นได้ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมรดก เป็นต้น

2) ภาษีทางอ้อม คือ ภาษีที่ผู้เสียภาษีสามารถผลักภาระไปให้ผู้อื่นได้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสุดการ ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น

3. จำแนกตามวิธีการประเมินภาษี แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) ภาษีตามราคาหรือมูลค่า คือ ภาษีที่เรียกเก็บตามมูลค่าของฐานภาษี เช่น ร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ เป็นต้น

2) ภาษีตามปริมาณหรือตามสภาพ คือ ภาษีที่จัดเก็บตามปริมาณของสิ่งที่ใช้เป็นฐานภาษี ซึ่งฐานภาษีจะอยู่ในรูปของชิ้น อัน ปริมาตร หรือน้ำหนัก เป็นต้น

4. จำแนกตามลักษณะการนำภาษีไปใช้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) ภาษีเพื่อกิจการทั่วไป คือ ภาษีที่จัดเก็บเพื่อนำไปใช้จ่ายในกิจการทั่วไปของรัฐ เช่น ภาษีสุดการ ภาษีสรรพสามิต ภาษีสรรพากร เป็นต้น

2) ภาษีเพื่อกิจการเฉพาะอย่าง คือ ภาษีที่จัดเก็บเพื่อนำรายได้ไปใช้ในกิจการใดกิจการหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ค่าพรีเมียมข้าว ภาษีน้ำตาล เป็นต้น

5. จำแนกตามความถาวรของกฎหมายภาษีอากร แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) ภาษีถาวรหรือภาษีปกติ คือ ภาษีที่จัดเก็บเป็นประจำตามปกติ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น

2) ภาษีชั่วคราว คือ ภาษีที่จัดเก็บเป็นการชั่วคราวหรือเพื่อกิจการใดกิจการหนึ่งในแต่ละช่วงเวลา เช่น เงินช่วยชาติในระหว่างสงคราม เป็นต้น

จากแนวความคิดการจำแนกประเภทภาษีอากรที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจำแนกประเภทภาษีอากรทำได้หลายวิธี วิธีที่ควรทราบ คือ การจำแนกประเภทภาษีอากรจากลักษณะการรับภาระภาษีอากร ซึ่งแบ่งภาษีอากรออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม

3.5 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผู้วิจัยได้ศึกษาตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

3.5.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

3.5.2 ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคล

3.5.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

กรมสรรพากร (“ความรู้เรื่องภาษี” จาก <http://www.rd.go.th/publish/308.0.html> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551) อธิบายว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และหมายความรวมถึงนิติบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ด้วย ดังนี้

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้แก่

- ก. บริษัท จำกัด
- ข. บริษัทมหาชน จำกัด
- ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
- ง. ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น เข้ามากระทำการในประเทศไทย
 ข. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น กระทำการในที่อื่นๆ รวมทั้งในประเทศไทย

ค. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น กระทำการอื่นๆรวมทั้งในประเทศไทย และกิจการที่กระทำนั้นเป็นกิจการขนส่งระหว่างประเทศ

ง. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย

จ. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ตามมาตรา 76 วรรคสอง และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ได้จำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นที่กันไว้จากกำไร หรือถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

ฉ. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น มิได้เข้ามาทำกิจการในประเทศไทย โดยตรง หากแต่มีลูกจ้างหรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย

(3) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้า หรือหากำไร โดย

ก. รัฐบาลต่างประเทศ

ข. องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ

ค. นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(4) กิจการร่วมค้า (Joint Venture) ได้แก่ กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไร ระหว่างบุคคลดังต่อไปนี้คือ

ก. บริษัทกับบริษัท

ข. บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ค. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ง. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา

จ. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับคณะบุคคลที่มีโชคนิติบุคคล

ฉ. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนสามัญ

ช. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับนิติบุคคลอื่น

(5) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล

(6) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

3.5.2 ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคล

กรมสรรพากร (“ความรู้เรื่องภาษี” จาก <http://www.rd.go.th/publish/308.0.html> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551) อธิบายว่า ฐานภาษีในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร มีดังนี้

- (1) ฐานกำไรสุทธิ
- (2) ฐานรายได้ก่อนหักรายจ่าย
- (3) ฐานเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย
- (4) ฐานการจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

(1) ฐานกำไรสุทธิ

ก. รอบระยะเวลาบัญชี ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจากฐานกำไรสุทธิ ต้องคำนวณกำไรสุทธิจากรายได้จากกิจการ หรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี ซึ่งประมวลรัษฎากรได้กำหนดกรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งๆ ไว้ดังนี้

- รอบระยะเวลาบัญชีโดยทั่วไป เท่ากับ 12 เดือน โดยจะเริ่มต้นและสิ้นสุดลงเมื่อใดก็ได้
- รอบระยะเวลาบัญชีซึ่งน้อยกว่า 12 เดือน กรณีที่กฎหมายยอมให้รอบระยะเวลาบัญชีน้อยกว่า 12 เดือน ได้ มีเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ คือ

1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งถึงวันหนึ่งวันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้ แต่รอบระยะเวลาบัญชีต่อไปต้องเท่ากับ 12 เดือน

2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องขอเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีก็ได้ ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรจะเห็นสมควรและสั่งอนุญาต ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนจะน้อยกว่า 12 เดือน

3) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เลิกกันให้ถือเอาวันที่เข้าพนักงานจดทะเบียนเลิกเป็นวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

4) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน ให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเลิกกัน รอบระยะเวลาบัญชีที่ควบเข้ากันจึงเป็นไปตาม 3) ซึ่งอาจน้อยกว่า 12 เดือน

- รอบระยะเวลาบัญชีมากกว่า 12 เดือน ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเลิกกิจการ หากผู้ชำระบัญชีและผู้จัดการไม่สามารถยื่นรายการและเสียภาษีได้ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว ถ้าได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายใน 30 วันนับแต่วันที่เข้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิก อธิบดีกรมสรรพากรอาจพิจารณาอนุมัติให้ขยายรอบระยะเวลาบัญชีออกไปได้

ข. อัตราภาษี

การคำนวณรายได้และรายจ่ายเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ใช้เกณฑ์สิทธิ โดยให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้นแม้จะยังมีได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

อัตราภาษี มีดังนี้

- 1) อัตราภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลร้อยละ 30
- 2) อัตราภาษีจากกำไรสุทธิเฉพาะกรณีที่ได้จากการประกอบกิจการวิเทศชนกิจตามประกาศกระทรวงการคลัง ร้อยละ 10

(2) ฐานรายได้ก่อนหักรายจ่าย

ก. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ กิจการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศและมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการแล้วมีรายได้

ข. อัตราภาษี

- กรณีกิจการขนส่ง

- 1) กรณีรับขนคนโดยสาร รายได้เกิดจากค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใด ก่อนหักรายจ่ายใดๆ เนื่องในการรับขนคนโดยสารนั้น ให้คำนวณภาษีอัตราร้อยละ 3
- 2) กรณีรับขนของ รายได้เกิดจากค่าระวาง ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บก่อนหักรายจ่ายใดๆ เนื่องในการรับขนของออกจากประเทศไทยนั้น ให้คำนวณภาษีอัตราร้อยละ 3

- กรณีมูลนิธิหรือสมาคม

มูลนิธิหรือสมาคมใดมิได้จดทะเบียนการจัดตั้งให้ถูกต้องตามกฎหมายก็จะมีฐานะเป็นเพียงคณะบุคคลซึ่งอาจจะต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รายได้ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล จะรวมถึงรายได้ทุกอย่างไม่ว่าจะได้มาจากทางใดๆ เช่น รายได้จากการขายสินค้าและบริการ ดอกเบี้ย ค่าเช่า เงินปันผล ฯลฯ

มูลนิธิและสมาคมต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตรา ดังนี้

- 1) เงินได้จากธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรืออื่นๆ เสียร้อยละ 2 ของรายได้ก่อนหักรายจ่าย
- 2) เงินได้อื่นๆ เสียร้อยละ 10 ของรายได้ก่อนหักรายจ่าย

(3) ฐานเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย

ก. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่มีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย และได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ถ้ากรณีที่เป็นการจ่ายเงินได้ดังกล่าวให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในต่างประเทศซึ่งเป็นสาขาของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ผู้จ่ายเงินได้ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีตามฐานนี้เพราะผู้รับเงินได้ไม่ใช่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีฐานนี้แต่อย่างใด

ข. อัตราภาษี

- 1) เงินได้พึงประเมินมาตรา 40(2)(3)(4)(5) และ (6) ให้คำนวณหักภาษีในอัตราร้อยละ 15
- 2) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)(ข) ให้คำนวณหักภาษีในอัตราร้อยละ 10

(4) ฐานการจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

ก. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่าย

การจำหน่ายเงินกำไรนั้นให้หมายความรวมถึง

- 1) การจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร จากบัญชีกำไรขาดทุนหรือบัญชีอื่นใดไปชำระหนี้ หรือหักกลบลบหนี้ หรือไปตั้งเป็นยอดเจ้าหนี้ในบัญชีของบุคคลใด ๆ ในต่างประเทศ หรือ
- 2) ในกรณีที่มีได้ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวใน 1) แต่ได้มีการขออนุญาตซื้อและโอนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งเป็นกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปต่างประเทศ หรือ
- 3) การปฏิบัติอย่างอื่นอันก่อให้เกิดผลตาม 1) หรือ 2)

ข. อัตราภาษี

ให้เสียภาษีโดยหักจากจำนวนเงินที่จำหน่ายในอัตราร้อยละ 10

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลมี 4 ประเภท คือ ฐานกำไรสุทธิ ฐานรายได้ก่อนหักรายจ่าย ฐานเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย และฐานการจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

4. แนวคิดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้วิจัยได้ศึกษาตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 4.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ออกเพื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยตรง
- 4.2 สิทธิประโยชน์ทางภาษีอันมีลักษณะเป็นการทั่วไป และมีผลไปถึงวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม

4.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ออกเพื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยตรง

รัฐบาลได้ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ประโยชน์แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยมาตรการทางภาษีตามประมวลรัษฎากร คือ

- 4.1.1 การยกเว้นภาษี
- 4.1.2 การลดอัตราภาษี
- 4.1.3 การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ
- 4.1.4 สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน

4.1.1 การยกเว้นภาษี

นโยบายการยกเว้นภาษี เพื่อบรรเทาภาระภาษีหรือสนับสนุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 471) พ.ศ. 2551 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป

(สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ประมวลรัษฎากร” จาก <http://www.krisdika.go.th/lawPDF.jsp?LType=2A&formatFile=pdf&vID=86> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

4.1.2 การลดอัตราภาษี

ประมวลรัษฎากรได้กำหนดอัตราภาษีเพื่อใช้จัดเก็บภาษีแต่ละประเภทไว้ แต่รัฐบาลได้มีนโยบายลดอัตราภาษี เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังปรากฏในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 471) พ.ศ. 2551 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ให้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท สำหรับกำไรสุทธิไม่เกิน 3,000,000 บาท โดยให้จัดเก็บในอัตราร้อยละต่อไปนี้

ร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกิน 150,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท

ร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท

กำไรสุทธิในส่วนที่เกินกว่า 3,000,000 บาท ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 (อัตราปกติ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2551 เป็นต้นไป

(สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ประมวลรัษฎากร” จาก <http://www.krisdika.go.th/lawPDF.jsp?LType=2A&formatFile=pdf&vID=86> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 394 ได้ปรับลดอัตราภาษีเหลือร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท มีผลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2545 เป็นต้นไป ต่อมาพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 431 ปรับลดอัตราภาษีใหม่เหลือร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท มีผลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 เป็นต้นไป และพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 471 ได้ยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท มีผลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป ดังนั้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป นิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราดังที่แสดงในตารางที่ 2.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5,000,000 บาท

ขั้นของกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษี	อัตราภาษี
1 – 150,000 บาท	ยกเว้น
150,001 – 1,000,000 บาท	15%
1,000,001 – 3,000,000 บาท	25%
3,000,001 บาทขึ้นไป	30%

เมื่อเปรียบเทียบอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5,000,000 บาทในอัตราปกติและอัตราที่ปรับลด แสดงตามตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 เปรียบเทียบอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5,000,000 บาทในอัตราปกติและอัตราที่ปรับลด

กำไรสุทธิ (บาท)	อัตราภาษี (%)		จำนวนภาษี (บาท)	
	ปกติ	ปรับลด	อัตราปกติ	อัตราที่ปรับลด
150,000	30	0	45,000	0
850,000	30	15	255,000	127,500
2,000,000	30	25	600,000	500,000
		รวม	900,000	627,500

จะเห็นว่า การปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลนี้ ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท สามารถลดภาระภาษีได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 272,500 บาท ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี

4.1.3 การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ซื้อทรัพย์สินมาใช้งาน หากทรัพย์สินนั้นใช้งานเกิน 1 รอบระยะเวลาบัญชี กฎหมายกำหนดให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา โดยกำหนดประเภททรัพย์สินและอัตราที่ให้หักค่าสึกหรอฯ ไว้ในพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้มีนโยบายให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาได้เร็วกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการลงทุนในสินทรัพย์บางประเภท และเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี

ประเภททรัพย์สินและอัตราการหักค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีสินทรัพย์ถาวร ไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200,000,000 บาท และมีการจ้างงานไม่เกิน 200 คน ตามพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527 ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545 และ พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 473) พ.ศ. 2551 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(1) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี

(2) อาคารโรงงาน

หักได้ร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 20 รอบระยะเวลาบัญชี

(3) เครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร

หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี

(4) โปรแกรมคอมพิวเตอร์

หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี

(5) ทรัพย์สินประเภทอย่างอื่นตาม ม.4(5) ของพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145)

หมายถึง ทรัพย์สินอย่างอื่นซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้ นอกจากที่ดินและสินค้า หักได้ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุน แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี โดยทรัพย์สินต้องได้มาและใช้งานภายใน วันที่ 31 ธันวาคม 2553

(สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ประมวลรัษฎากร” จาก <http://www.krisdika.go.th/lawPDF.jsp?LType=2A&formatFile=pdf&vID=86> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเปรียบเทียบการหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราปกติและอัตราพิเศษ(สิทธิประโยชน์ทางภาษี) ดังตารางที่ 2.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.4 เปรียบเทียบการหักค่าเสื่อมราคาในอัตราปกติและอัตราพิเศษ

ประเภททรัพย์สิน	การหักค่าเสื่อมราคาอัตราปกติ	การหักค่าเสื่อมราคาอัตราพิเศษ (สิทธิประโยชน์ทางภาษี)
(1) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	1. ร้อยละ 20 (ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี) <u>หรือ</u> 2. หักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่ได้ทรัพย์สินมา	ให้หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี
(2) อาคารโรงงาน	ร้อยละ 5 (ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 20 ปี)	ให้หักได้ร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 20 รอบระยะเวลาบัญชี
(3) เครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร	1. ร้อยละ 20 (ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี) <u>หรือ</u> 2. หักร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี สำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ โดยต้องได้มาและใช้งานภายใน วันที่ 31 ธันวาคม 2553	ให้หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี
(4) โปรแกรมคอมพิวเตอร์	หักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่ได้ทรัพย์สินมา	ให้หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี
(5) ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้น สึกหรือเสื่อมราคาได้ นอกจากที่ดินและสินค้า	หักร้อยละ 20 (ภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี)	หักได้ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุน แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี โดยทรัพย์สินต้องได้มาและใช้งานภายใน วันที่ 31 ธันวาคม 2553

การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปวิธีการคำนวณได้ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง วิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคา(แบบเส้นตรง)ในอัตราพิเศษตามสิทธิประโยชน์

1. คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์

“ให้หักได้ร้อยละ 40 ของ มูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี”

วันที่ 1 มกราคม บริษัท SME ซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ มูลค่า 80,000 บาท มีอายุการใช้งาน 5 ปี

ปีที่ 1	(1) วันแรกที่ได้รับ	$80,000 \times 40\%$	= 32,000	บาท
	(2) เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$48,000 / 3$	= 16,000	บาท
	รวมค่าเสื่อมราคาปีที่ 1	$(32,000 + 16,000)$	= 48,000	บาท
ปีที่ 2	เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$48,000 / 3$	= 16,000	บาท
ปีที่ 3	เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$(16,000-1)$	= 15,999*	บาท

2. อาคารโรงงาน

“ให้หักได้ร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือ ทยอยหักภายใน 20 รอบระยะเวลาบัญชี”

วันที่ 1 มกราคม บริษัท SME ซื้ออาคาร โรงงาน มูลค่า 1,000,000 บาท มีอายุการใช้งาน 20 ปี

ปีที่ 1	(1) วันแรกที่ได้รับ	$1,000,000 \times 25\%$	= 250,000	บาท
	(2) เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$750,000 / 20$	= 37,500	บาท
	รวมค่าเสื่อมราคาปีที่ 1	$(250,000 + 37,500)$	= 287,500	บาท
ปีที่ 2 – 19	เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$750,000 / 20$	= 37,500	บาท / ปี
ปีที่ 20	เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$(37,500-1)$	= 37,499*	บาท

3. เครื่องจักรและอุปกรณ์

“ให้หักได้ร้อยละ 40 ของ มูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี”

วันที่ 1 มกราคม บริษัท SME ซื้อเครื่องจักร มูลค่า 200,000 บาท มีอายุการใช้งาน 5 ปี

ปีที่ 1	(1) วันแรกที่ได้รับ	$200,000 \times 40\%$	= 80,000	บาท
	(2) เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$120,000 / 5$	= 24,000	บาท
	รวมค่าเสื่อมราคาปีที่ 1	$(80,000 + 24,000)$	= 104,000	บาท
ปีที่ 2 – 4	เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$120,000 / 5$	= 24,000	บาท / ปี
ปีที่ 5	เมื่อสิ้นรอบบัญชี	$(24,000-1)$	= 23,999*	บาท

หมายเหตุ * การหักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินจะหักหมดมูลค่าไม่ได้ ให้เหลือไว้อย่างน้อย 1 บาท

4.1.4 สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน

ตามพระราชกฤษฎีกา(ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา(ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545) และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 126) ข้อ 2 (58) พ.ศ. 2509 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 235 (พ.ศ. 2545)) สรุปสาระสำคัญของสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน ได้ดังนี้

- (1) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับรายได้ที่เป็นเงินปันผล หรือผลประโยชน์จากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- (2) ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินปันผลและผลประโยชน์จากการถือหุ้นที่ได้รับจากการถือหุ้นในบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนตามข้อ (1)

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี คือ

ก. นิติบุคคลร่วมลงทุนต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยตามประกาศกระทรวงการคลังที่ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน โดยมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 200,000,000 บาท และมีการชำระค่าหุ้นครั้งแรกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียน และชำระค่าหุ้นที่เหลือทั้งหมดภายใน 3 ปี นับแต่วันจดทะเบียน

ข. ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์(ก.ล.ต.) ภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2545

ค. ธุรกิจเงินร่วมลงทุนต้องมีสัดส่วนหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ดังนี้

20%	สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่ 1
40%	สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่ 2
60%	สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่ 3
80%	สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่ 4

ง. ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างน้อย 7 ปีติดต่อกัน เว้นแต่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นจะสามารถเข้าไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ จึงจะอนุโลมให้ถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมน้อยกว่า 7 ปี แต่ต้องไม่น้อยกว่า 5 ปี

จ. ต้องมอบหมายให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนเป็นผู้จัดการธุรกิจเงินร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ประมวลรัษฎากร” จาก <http://www.krisdika.go.th/lawPDF.jsp?LType=2A&formatFile=pdf&vID=86> ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2551)

4.2 สิทธิประโยชน์ทางภาษีอันมีลักษณะเป็นการทั่วไป และมีผลไปถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สิทธิประโยชน์ทางภาษีอันมีลักษณะเป็นการทั่วไปและมีผลไปถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นมีอยู่หลายมาตรการ ทั้งการลดอัตราภาษี การหักค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง และรายจ่ายที่ให้หักได้มากกว่า 1 เท่า ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างเป็นบางมาตรการ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล อาทิเช่น

(1) การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล เหลือร้อยละ 20 สำหรับกำไรสุทธิที่ไม่เกิน 20,000,000 ล้านบาทให้กับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ mai โดยกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจะเสียภาษีในอัตราร้อยละ 20 เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551

(2) การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล เหลือร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิที่ไม่เกิน 300,000,000 ล้านบาท ให้กับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจะเสียภาษีในอัตราร้อยละ 25 เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551

(3) รายได้จากการขายสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือให้บริการในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 3 ของกำไรสุทธิ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชี ตั้งแต่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2550 ถึงรอบระยะเวลาบัญชี พ.ศ. 2552 เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ หมายถึงท้องที่จังหวัดนครราชสีมา ปัตตานี ยะลา สตูล และจังหวัดสงขลาเฉพาะอำเภอจะนะ นาทวี สะบ้าย้อย และอำเภอเทพา

(4) เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ให้หักค่าเสื่อมราคาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าทรัพย์สินในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี โดยเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ก. ต้องไม่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ
- ข. ต้องเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน สามารถนำไปใช้งานได้ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป และมีมูลค่าต้นทุนไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท

(5) เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ให้เลือกหักได้ 2 วิธี คือ

- ก. ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา
- ข. ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักตามเงื่อนไขและอัตราที่กฎหมายกำหนด

(6) รายจ่ายในการส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรม ในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้น หรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศ ให้หักรายจ่ายได้ 2 เท่า

(7) ค่าจ้างการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ที่จ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศ ให้หักรายจ่ายได้ 2 เท่า

(8) รายจ่ายสำหรับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นอาคารสถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่น ๆ ให้หักรายจ่ายได้ 2 เท่า

(9) ค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คนพิการที่รับเข้าทำงาน ให้หักรายจ่ายได้ 2 เท่า

(กรมสรรพากร “สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจ SMEs” จาก <http://www.rd.go.th/publish/38053.0.html> ค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2551)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า นอกจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ออกเพื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยตรงแล้ว ยังมีสิทธิประโยชน์ทางภาษีอื่นมีลักษณะเป็นการทั่วไปและมีผลไปถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วย ซึ่งผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมของแต่ละกิจการ

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกมาเพื่อทำการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

วิณะวัฒน์ โอภาสวัฒนา (2543: 7) ศึกษาเรื่อง นโยบายรัฐเพื่อการแก้ปัญหาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีภาคอุตสาหกรรมการผลิต ได้กล่าวไว้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นวิสาหกิจที่มีปริมาณมาก มีบทบาทและความสำคัญรวมทั้งศักยภาพ ในอันที่จะช่วยฟื้นฟู และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของระบบเศรษฐกิจและธุรกิจในประเทศ โดยมีส่วนของการจ้างงาน การส่งออก การกระจายรายได้ และผลิตภัณฑ์มวลรวมโดยส่วนใหญ่ของประเทศ ดังนั้นจึงมีบทบาทที่สำคัญ ในการฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำให้พัฒนาขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งในส่วนภูมิภาคและประเทศชาติโดยรวมอย่างยั่งยืน อีกทั้งยังมี

ความคล่องตัว ยืดหยุ่น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับเทคโนโลยีและเทคนิควิทยาการสมัยใหม่

โกศล แก้วบุญส่ง (2546: 202-206) ศึกษาเรื่อง มาตรการในทางภาษีอากรเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษากรณีมาตรการในทางภาษีเงินได้นิติบุคคล ผลการศึกษาพบว่า มาตรการทางภาษีอากรที่รัฐบาลประกาศใช้ มีความชัดเจนไม่เพียงพอและไม่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการ กล่าวคือ มาตรการในส่วนของการปรับลดอัตราภาษีและจำนวนภาษีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น เป็นจำนวนที่ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรการทางภาษีสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข โดยการปรับเพิ่มอัตราและจำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคล พร้อมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบและเนื้อหาของกฎหมาย ให้ง่ายและมีความสะดวกในการใช้สิทธิประโยชน์ตามมาตรการที่กำหนด โดยยึดกรอบและลักษณะของภาษีอากรที่ดี

นันทนา คินิมาน (2546: 15) ศึกษาเรื่อง ความต้องการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ได้สรุปไว้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ถือเป็นตัวจักรที่สำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ ที่สร้างการหมุนเวียนในระบบการค้า การผลิต การแข่งขัน สร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในระบบตลาดการค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยการเริ่มต้นของการดำเนินธุรกิจที่ง่าย ไม่ยุ่งยาก ใช้ทุน และแรงงาน เครื่องจักร อุปกรณ์น้อย ทำให้คนไทยซึ่งถือได้ว่าเป็นเพียงแต่ผู้บริโภคซื้อสินค้าและบริการ กลับกลายมาเป็นผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าและบริการ ไปยังผู้บริโภคที่เป็นคนไทยให้หันกลับมานิยมสินค้าและบริการของคนไทย ลดปัญหาเงินหมุนเวียนออกนอกประเทศ และการสร้างค่านิยมของสินค้าและบริการให้กับชาวต่างประเทศให้เป็นที่รู้จัก อันเป็นการสร้างระบบการค้าระหว่างประเทศ ทำให้มีการแข่งขันได้ สามารถขายสินค้าและบริการภายใต้ตราสินค้าไทย อันเป็นการสร้างชื่อเสียงของประเทศและแสวงหาเงินตราเข้าประเทศได้อย่างยั่งยืนต่อไป

กัลยา ไชยมงคล (2547: 65-66) ศึกษาเรื่อง บทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านอัตราผลตอบแทนของกิจการ ผู้ประกอบการทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีทัศนคติว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้ของกิจการ ปริมาณผลผลิต กำไรสุทธิ และค่าใช้จ่ายของกิจการ ขณะเดียวกันก็มีผลต่อการลดลงของต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ

พิชชา คงทน (2547: 80) ศึกษาเรื่อง สิทธิประโยชน์ทางภาษีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้สรุปและให้ข้อเสนอแนะว่า การให้สิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของ

ทรัพย์สินเบื้องต้นในอัตราพิเศษนั้น เป็นมาตรการที่ดีแต่อาจสามารถช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากมาตรการนี้จำกัดทรัพย์สินอยู่เพียงไม่กี่ประเภท เท่านั้น ซึ่งหากทางภาครัฐจะได้มีการพิจารณากำหนดเพิ่มเติมถึงทรัพย์สินประเภทอื่นที่มีความ จำเป็นต่อการดำเนินกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อาทิเช่น รถยนต์ ก็อาจเป็น ประโยชน์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากยิ่งขึ้น

กัญฉิกา โพรธีเยียง (2550: 62-64) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ผลของการใช้มาตรการทาง ภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการของตนเองเป็นวิสาหกิจขนาดกลางหรือ ขนาดย่อม มีความรู้เกี่ยวกับอัตราและการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม และมีความรู้ด้านภาษีมูลค่าเพิ่มมากที่สุด ทศนคติที่มีต่อการใช้มาตรการทางภาษี อากรปรากฏว่าผู้ประกอบการทุกประเภทกิจการมีความคิดเห็นเหมือนกันว่ามาตรการทางภาษีอากร ไม่มีผลต่อรายได้ของกิจการ ไม่มีผลต่อปริมาณผลผลิต ไม่มีผลต่อกำไรสุทธิ ไม่มีผลต่อค่าใช้จ่าย ของกิจการ ไม่มีผลต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายสาขาของกิจการ แต่มีผลทำให้ภาระภาษีเงินได้นิติ บุคคลของกิจการส่วนใหญ่ลดลง

สฤษดี มนัสสกุล (2550: 28-33,111-118) ศึกษาเรื่อง นโยบายรัฐเพื่อการส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) กล่าวไว้ว่า นโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม มี 2 ด้านหลัก คือ ด้านที่ 1 การให้ความสนับสนุนด้านการเงิน ด้านที่ 2 การให้ความสนับสนุนด้านการเพิ่มความแข็งแกร่ง ซึ่งการให้ความสนับสนุนด้านการเพิ่มความ แข็งแกร่งนี้ประกอบไปด้วย การส่งเสริมด้านการตลาด การส่งเสริมด้านเทคโนโลยีและวัฒนธรรม การส่งเสริมด้านการบริหารจัดการและทรัพยากรมนุษย์ และนโยบายด้านภาษี สิทธิประโยชน์ ผล การศึกษาพบว่า นโยบายด้านต่างๆ ของรัฐ ที่มุ่งส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ต่อ ผู้ประกอบการนั้น เป็นนโยบายที่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการในหลายๆ ด้าน อย่างไรก็ตาม ภาครัฐก็ต้องปรับเปลี่ยนและส่งเสริมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการให้มากขึ้น

จากการศึกษาผลงานวิจัยข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านการจ้างงาน การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการ ส่งออก ทำให้รัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถพัฒนากิจการ ให้เกิดความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ มาตรการหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้ คือ การจัดให้มีสิทธิ ประโยชน์ทางภาษี ซึ่งผู้ประกอบการได้มีความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทาง ภาษีดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง คำราชวินิจฉัย และคำแถลงนโยบายของรัฐบาล รวมถึงเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจการผลิต ที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000,000 – 5,000,000 บาท และมีที่ตั้งอยู่ในเขตคอนเมือง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนรวม 83 ราย ตามฐานข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์ (จาก <http://knowledgebase.dbd.go.th/dbd/FSA/filter Company.aspx?page=1&tsic=D&location=1%201%20331> ค้นเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2551)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการฝ่ายบัญชีหรือการเงิน หรือพนักงานในฝ่ายบัญชีหรือการเงิน ที่อยู่ในวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อม ได้มาจากการคัดเลือกจากประชากรทั้งหมด โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% จะได้ขนาดตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 69 ราย จากประชากรทั้งหมด 83 ราย

สามารถแสดงการคำนวณโดยสูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น

ดังนั้น

$$n = \frac{83}{1 + 83(0.05)^2}$$

$$n = 68.737 = 69 \text{ ราย}$$

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ประชากรมีโอกาสได้รับเลือกเป็นสิ่งตัวอย่างเท่าเทียมกัน โดยใช้วิธีจับสลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) รายละเอียดดังนี้

2.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

1) สร้างกรอบแนวคิดการวิจัย โดยการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) สร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยสร้างแบบสอบถามตามประเด็นในกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้

3) การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ตลอดจนสำนวนภาษาที่ใช้ แล้วนำ

แบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อให้แบบสอบถามมีความชัดเจน สมบูรณ์ และสามารถวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์

4) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทกิจการผลิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient Alpha Cronbach Method) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.976

2.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และตำแหน่งในบริษัท จำนวนคำถาม 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ ลักษณะการประกอบธุรกิจ ปีที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด จำนวนการจ้างงานปัจจุบัน และมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ จำนวนคำถาม 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนคำถาม 4 ข้อ ประกอบไปด้วย

(1) คำถามแบบจัดอันดับ จำนวนคำถาม 2 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประเภทของสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประเภทของทรัพย์สินที่ให้หักค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษ

(2) คำถามแบบมาตราประมาณค่า จำนวนคำถาม 1 ข้อ แบ่งเป็น 8 ข้อย่อย เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมอง 5 ด้าน คือ การตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

(3) คำถามแบบปลายเปิด จำนวนคำถาม 1 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนและวิธีการสุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้ โดยดำเนินการ ดังนี้

- 1) ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบกลับทางไปรษณีย์หรือทางโทรสาร
- 2) โทรศัพท์ไปขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการในแต่ละกิจการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 3) เก็บรวบรวมแบบสอบถามในช่วงระหว่างวันที่ 8-31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 66 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.65 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 69 ราย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน 66 ชุด มีความสมบูรณ์ทุกชุด และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

4.2 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และตำแหน่งในบริษัท วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ ลักษณะการประกอบธุรกิจ ปีที่จดทะเบียนบริษัท จำนวนการจ้างงาน และมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี

- 1) คำถามแบบจัดอันดับ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

- 2) คำถามแบบมาตราประมาณค่า

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

- 3) คำถามแบบปลายเปิด

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4.3 เกณฑ์ในการให้คะแนนของระดับความคิดเห็น คือ

5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4.4 เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนของระดับความคิดเห็น คือ

ช่วงค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 - 4.20	เห็นด้วยมาก
2.61 - 3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81 - 2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาจากเอกสาร และสรุปผลการวิจัยจากการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาและผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปของตาราง และบรรยายประกอบ เรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สิทธิประโยชน์	หลักเกณฑ์	กฎหมายอ้างอิง
<p>1. ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และลดอัตราภาษีจากร้อยละ 30 - ยกเว้นภาษี สำหรับกำไรสุทธิไม่เกิน 1.5 แสนบาท</p> <p>- ร้อยละ 15 สำหรับกำไรสุทธิเกิน 1.5 แสนบาทแต่ไม่เกิน 1 ล้านบาท</p> <p>- ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิที่เกิน 1 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท</p> <p>- กำไรสุทธิในส่วนที่เกินกว่า 3 ล้านบาท ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 30</p>	<p>ต้องเป็นนิติบุคคลไทย ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 5 ล้านบาท</p>	<p>- พระราชกฤษฎีกา 471 พ.ศ. 2551 (มีผลบังคับใช้ 1 มกราคม 2551)</p>
<p>2. ให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของทรัพย์สินบางประเภท ในวันที่ได้ทรัพย์สินมา ในอัตราพิเศษ ดังนี้</p> <p>- คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นร้อยละ 40 ในวันที่ได้ทรัพย์สินมา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในเวลาไม่น้อยกว่า 3 รอบระยะเวลาบัญชี</p> <p>- อาคาร โรงงาน ให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นร้อยละ 25 ในวันที่ได้ทรัพย์สินมา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในเวลาไม่น้อยกว่า 20 รอบระยะเวลาบัญชี</p>	<p>ต้องเป็นนิติบุคคลไทย ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ไม่เกิน 200 ล้านบาท และจ้างแรงงาน ไม่เกิน 200 คน</p>	<p>- พระราชกฤษฎีกา 145 พ.ศ. 2527 (มีผลบังคับใช้ 1 มกราคม 2527)</p> <p>- พระราชกฤษฎีกา 395 พ.ศ. 2545 (มีผลบังคับใช้ 31 มกราคม 2545)</p> <p>- พระราชกฤษฎีกา 473 พ.ศ. 2551 (มีผลบังคับใช้ 7 สิงหาคม 2551)</p>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สิทธิประโยชน์	หลักเกณฑ์	กฎหมายอ้างอิง
<p>- เครื่องจักร และอุปกรณ์เครื่องจักร ให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นร้อยละ 40 ในวันที่ได้ทรัพย์สินมา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในเวลาไม่น้อยกว่า 5 รอบระยะเวลาบัญชี</p> <p>- ทรัพย์สินประเภทอย่างอื่นตาม ม.4(5) ของพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) ให้หักค่าเสื่อมราคาได้ ร้อยละ 100 แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี</p>	<p>- ทรัพย์สินต้องได้มาและใช้งาน ภายใน วันที่ 31 ธันวาคม 2553</p>	
<p>3. ยกเว้นภาษี เงินปันผล หรือ ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นที่ นิติบุคคลร่วมลงทุนได้รับจากการ ถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม</p>	<p>1. วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมที่ นิติบุคคลร่วมลงทุนเข้าไปลงทุน หมายถึงนิติบุคคลไทยที่มีสินทรัพย์ ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และ จ้างแรงงาน ไม่เกิน 200 คน</p> <p>2. นิติบุคคลร่วมลงทุนต้องเป็นนิติ บุคคลตามกฎหมายไทย ตาม ประกาศกระทรวงการคลังที่ ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน โดยมี ทุนจดทะเบียน ไม่น้อยกว่า 200 ล้านบาท และมีการชำระค่าหุ้นครั้งแรก ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของทุนจด ทะเบียน และชำระค่าหุ้นที่เหลือ ทั้งหมดภายใน 3 ปีนับแต่วันจด ทะเบียน (โดยนิติบุคคลร่วมลงทุน สามารถลดทุนจดทะเบียนได้หาก ถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางขนาด ย่อมติดต่อกันนานกว่า 7 ปี)</p>	<p>- พระราชกฤษฎีกา 396 พ.ศ. 2545 (มีผลบังคับใช้ 31 มกราคม 2545)</p> <p>- กฎกระทรวง (ฉบับที่ 126) ข้อ 2(58) พ.ศ. 2509 (แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 235 (พ.ศ. 2545) ใช้บังคับ 1 มีนาคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป)</p>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สิทธิประโยชน์	หลักเกณฑ์	กฎหมายอ้างอิง
	<p>3. ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) ภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ 31 มกราคม 2545</p> <p>4. ต้องมีสัดส่วนหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมต่อทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ดังนี้</p> <p style="padding-left: 40px;">20% สำหรับรอบบัญชีปีที่ 1</p> <p style="padding-left: 40px;">40% สำหรับรอบบัญชีปีที่ 2</p> <p style="padding-left: 40px;">60% สำหรับรอบบัญชีปีที่ 3</p> <p style="padding-left: 40px;">80% สำหรับรอบบัญชีปีที่ 4</p> <p>5. ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมอย่างน้อย 7 ปี ติดต่อกัน เว้นแต่วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมนั้นจะสามารถเข้าไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ จึงจะอนุโลมให้ถือหุ้นน้อยกว่า 7 ปีแต่ต้องไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>6. ต้องมอบหมายให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนเป็นผู้จัดการนิติบุคคลร่วมลงทุน</p>	
<p>4. ยกเว้นภาษีเงินปันผลและผลประโยชน์จากการโอนหุ้นให้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่ได้รับจากนิติบุคคลร่วมลงทุนที่ได้รับจากการยกเว้นภาษีตาม ข้อ 3.</p>	<p>ผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลร่วมลงทุนหากได้รับเงินปันผลหรือผลประโยชน์จากการโอนหุ้น จะได้รับการยกเว้นภาษีโดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาในการถือครองหุ้นในนิติบุคคลร่วมลงทุนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 3.</p>	<p>- พระราชกฤษฎีกา 396 พ.ศ. 2545 (มีผลบังคับใช้ 31 มกราคม 2545)</p> <p>- กฎกระทรวง (ฉบับที่ 126) ข้อ 2(58) พ.ศ. 2509 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 235 (พ.ศ. 2545) ใช้บังคับ 1 มีนาคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป)</p>

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	28	42.42
หญิง	38	57.58
รวม	66	100.00
2. อายุ		
20 - 29 ปี	11	16.67
30 - 39 ปี	33	50.00
40 - 49 ปี	20	30.30
50 ปี ขึ้นไป	2	3.03
รวม	66	100.00
3. การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	9.09
ปริญญาตรี	39	59.09
สูงกว่าปริญญาตรี	21	31.82
รวม	66	100.00
4. ตำแหน่งในบริษัท		
กรรมการผู้จัดการ	24	36.37
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี/การเงิน	18	27.27
พนักงานฝ่ายบัญชี/การเงิน	20	30.30
อื่นๆ	4	6.06
รวม	66	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผลดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.58 ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.42

อายุ ส่วนใหญ่อายุ 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ อายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.30 สำหรับอายุ 20-29 ปี และอายุ 50 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.67 และร้อยละ 3.03 ตามลำดับ

การศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.09 รองลงมา การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.82 และน้อยที่สุด ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตำแหน่งในบริษัท ส่วนใหญ่มีตำแหน่งในบริษัทเป็นกรรมการผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 36.37 รองลงมาเป็นตำแหน่งพนักงานฝ่ายบัญชีหรือการเงิน คิดเป็นร้อยละ 30.30 สำหรับตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายบัญชีหรือการเงิน และตำแหน่งอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 27.27 และร้อยละ 6.06 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ลักษณะทั่วไปของกิจการ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
1. ลักษณะการประกอบธุรกิจ		
ผลิตและจำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น	38	57.58
ผลิตและจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ	25	37.88
ผลิตและส่งออกต่างประเทศทั้งหมด	3	4.54
รวม	66	100.00
2. ปีที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด		
ปี พ.ศ. 2540 และก่อนปี พ.ศ. 2540	27	40.91
ปี พ.ศ. 2541 - 2545	19	28.79
ปี พ.ศ. 2546 - 2550	20	30.30
ปี พ.ศ. 2551	0	0.00
รวม	66	100.00
3. จำนวนการจ้างงานในปัจจุบัน		
ไม่เกิน 50 คน	39	59.09
51 - 100 คน	16	24.24
101 - 150 คน	0	0.00
151- 200 คน	11	16.67
รวม	66	100.00
4. มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (ไม่รวมที่ดิน)		
ไม่เกิน 50 ล้านบาท	44	66.67
51 - 100 ล้านบาท	13	19.70
101 - 150 ล้านบาท	2	3.03
151- 200 ล้านบาท	7	10.60
รวม	66	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกิจการ มีผลดังนี้

ลักษณะการประกอบธุรกิจ ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 57.58 รองลงมาเป็นการผลิตและจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 37.88 และน้อยที่สุด เป็นการผลิตและส่งออกต่างประเทศทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 4.54

ปีที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด ส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในช่วงปี พ.ศ. 2540 และก่อนปี พ.ศ. 2540 คิดเป็นร้อยละ 40.91 รองลงมาคือ ปี พ.ศ. 2546 – 2550 คิดเป็นร้อยละ 30.30 และน้อยที่สุด คือ ปี พ.ศ. 2541 – 2545 คิดเป็นร้อยละ 28.79 และไม่มีบริษัทใดจดทะเบียนในปี พ.ศ. 2551

จำนวนการจ้างงานในปัจจุบัน ส่วนใหญ่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09 รองลงมาคือ จำนวนการจ้างงาน 51-100 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 และน้อยที่สุด คือ จำนวนการจ้างงาน 151-200 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่มีบริษัทใดที่มีจำนวนการจ้างงาน 101-150 คน

มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ(ไม่รวมที่ดิน) ส่วนใหญ่มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ(ไม่รวมที่ดิน) ไม่เกิน 50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาเป็นมูลค่า 51-100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 19.70 สำหรับมูลค่า 151-200 ล้านบาท และมูลค่า 101-150 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.60 และร้อยละ 3.03 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล

ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยแบ่งตามสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแต่ละข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังตารางที่ 4.4 - 4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีประโยชน์ต่อกิจการ เรียงลำดับ 1-3

ประเภทสิทธิประโยชน์ทางภาษี	ลำดับ 1		ลำดับ 2		ลำดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	49	74.24	12	18.18	5	7.57
การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล	11	16.67	46	69.70	9	13.64
การหักค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษ	6	9.09	8	12.12	52	78.79
รวม	66	100.00	66	100.00	66	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีประโยชน์ต่อกิจการมากที่สุด เรียงลำดับ 1-3 ดังต่อไปนี้

ลำดับ 1 คือ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยมีผู้ประกอบการเลือกสิทธิประโยชน์ทางภาษีประเภทการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นลำดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 74.24

ลำดับ 2 คือ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยมีผู้ประกอบการเลือกสิทธิประโยชน์ทางภาษีประเภทการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 69.70

ลำดับ 3 คือ การหักค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษ โดยมีผู้ประกอบการเลือกสิทธิประโยชน์ทางภาษีประเภทการหักค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษ เป็นลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 78.79

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของทรัพย์สินที่หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษที่มีประโยชน์ต่อกิจการ เรียงลำดับ 1-5

ประเภททรัพย์สิน	ลำดับ 1		ลำดับ 2		ลำดับ 3		ลำดับ 4		ลำดับ 5	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์	7	10.61	8	12.12	29	43.94	15	22.73	7	10.61
อาคารโรงงาน	25	37.88	27	40.91	3	4.55	6	9.09	5	7.58
เครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องจักร	33	50.00	25	37.88	3	4.55	4	6.06	1	1.51
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	0	0.00	5	7.58	10	15.15	33	50.00	18	27.27
ทรัพย์สินประเภทอย่างอื่นยกเว้นที่ดินและสินทรัพย์	1	1.51	1	1.51	21	31.81	8	12.12	35	53.03
รวม	66	100.00	66	100.00	66	100.00	66	100.00	66	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษของทรัพย์สินที่มีประโยชน์ต่อกิจการมากที่สุด เรียงลำดับ 1-5 ดังต่อไปนี้

- ลำดับ 1 คือ เครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องจักร โดยมีผู้ประกอบกิจการเลือกทรัพย์สินประเภทเครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องจักร เป็นลำดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 50.00
- ลำดับ 2 คือ อาคารโรงงาน โดยมีผู้ประกอบกิจการเลือกทรัพย์สินประเภทอาคารโรงงาน เป็นลำดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 40.91
- ลำดับ 3 คือ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โดยมีผู้ประกอบกิจการเลือกทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ เป็นลำดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 43.94
- ลำดับ 4 คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยมีผู้ประกอบกิจการเลือกทรัพย์สินประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นลำดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 50.00
- ลำดับ 5 คือ ทรัพย์สินประเภทอย่างอื่นยกเว้นที่ดินและสินทรัพย์ โดยมีผู้ประกอบกิจการเลือกทรัพย์สินประเภทอย่างอื่นยกเว้นที่ดินและสินทรัพย์ เป็นลำดับ 5 คิดเป็นร้อยละ 53.03

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการ
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. ประโยชน์ด้านการตลาด	3.44	1.30	มาก
2. ประโยชน์ด้านการลงทุน	3.76	1.25	มาก
3. ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.30	1.10	ปานกลาง
4. ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	3.50	1.18	มาก
5. ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.02	1.12	ปานกลาง
รวม	3.40	1.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ในภาพรวม ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเรื่อง การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40

ผลการพิจารณาเป็นรายด้าน ต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเรื่อง การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับ ประโยชน์ด้านการลงทุน สรุปได้ดังนี้

ประโยชน์ด้านการลงทุน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.76)

ประโยชน์ด้านการจ้างงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.50)

ประโยชน์ด้านการตลาด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.44)

ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30)

ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.02)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการ
ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
(1) ร้อยละ 15 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 150,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท			
1. ประโยชน์ด้านการตลาด	3.52	1.10	มาก
2. ประโยชน์ด้านการลงทุน	3.89	1.08	มาก
3. ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.08	1.03	ปานกลาง
4. ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	3.23	1.12	ปานกลาง
5. ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	2.92	1.04	ปานกลาง
รวม	3.33	1.12	ปานกลาง
(2) ร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท			
1. ประโยชน์ด้านการตลาด	3.56	1.11	มาก
2. ประโยชน์ด้านการลงทุน	3.83	1.16	มาก
3. ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.12	1.05	ปานกลาง
4. ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	3.15	1.22	ปานกลาง
5. ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	2.88	1.18	ปานกลาง
รวม	3.31	1.19	ปานกลาง
รวมทั้งหมด	3.32	1.16	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ในภาพรวม ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเรื่อง การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

ผลการพิจารณาเป็นรายด้าน ต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเรื่อง การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 15 และร้อยละ 25 พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการลงทุน สรุปได้ดังนี้

ประโยชน์ด้านการลงทุน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89 และ 3.83)

ประโยชน์ด้านการตลาด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52 และ 3.56)

ประโยชน์ด้านการจ้างงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23 และ 3.15)

ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.08 และ 3.02)

ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.92 และ 2.88)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการ
หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของทรัพย์สินในอัตราพิเศษ

การหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของทรัพย์สิน ในอัตราพิเศษ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
(1) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์			
1. ประโยชน์ด้านการตลาด	3.33	1.04	ปานกลาง
2. ประโยชน์ด้านการลงทุน	3.44	1.12	มาก
3. ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.38	0.94	ปานกลาง
4. ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	2.88	1.09	ปานกลาง
5. ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.94	0.99	มาก
รวม	3.39	1.09	ปานกลาง
(2) อาคารโรงงาน			
1. ประโยชน์ด้านการตลาด	3.26	0.95	ปานกลาง
2. ประโยชน์ด้านการลงทุน	4.15	0.92	มาก
3. ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.15	0.90	ปานกลาง
4. ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	3.23	1.00	ปานกลาง
5. ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	2.95	1.04	ปานกลาง
รวม	3.35	1.04	ปานกลาง
(3) เครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องจักร			
1. ประโยชน์ด้านการตลาด	3.44	1.04	มาก
2. ประโยชน์ด้านการลงทุน	4.12	0.94	มาก
3. ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.52	1.11	มาก
4. ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	3.11	1.17	ปานกลาง
5. ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	2.71	1.09	ปานกลาง
รวม	3.38	1.16	ปานกลาง
(4) โปรแกรมคอมพิวเตอร์			
1. ประโยชน์ด้านการตลาด	3.09	1.00	ปานกลาง
2. ประโยชน์ด้านการลงทุน	3.29	1.03	ปานกลาง
3. ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.38	0.92	ปานกลาง
4. ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	2.83	0.95	ปานกลาง
5. ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.97	1.07	มาก
รวม	3.31	1.06	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของ ทรัพย์สินในอัตราพิเศษ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
(5) ทรัพย์สินประเภทอื่น(ยกเว้นที่ดิน สิ้นค้า)			
1. ประโยชน์ด้านการตลาด	3.29	1.05	ปานกลาง
2. ประโยชน์ด้านการลงทุน	3.83	1.08	มาก
3. ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.17	1.12	ปานกลาง
4. ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	2.94	1.15	ปานกลาง
5. ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.36	1.10	ปานกลาง
รวม	3.32	1.13	ปานกลาง
รวมทั้งหมด	3.35	1.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ในภาพรวม ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเรื่อง การหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของ ทรัพย์สินในอัตราพิเศษ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

ผลการพิจารณาสำหรับทรัพย์สินแต่ละประเภท มีดังนี้

(1) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ผลการพิจารณาพบว่า ในภาพรวมผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.39) ผลการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สรุปได้ ดังนี้

ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.94)

ประโยชน์ด้านการลงทุน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.44)

ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.38)

ประโยชน์ด้านการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33)

ประโยชน์ด้านการจ้างงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.88)

(2) อาคารโรงงาน ผลการพิจารณาพบว่า ในภาพรวมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมเห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) ผลการพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการลงทุน สรุปได้ดังนี้

ประโยชน์ด้านการลงทุน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.15)

ประโยชน์ด้านการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.26)

ประโยชน์ด้านการจ้างงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23)

ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.15)

ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.95)

(3) **เครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร** ผลการพิจารณาพบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.38) ผลการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการลงทุน สรุปได้ดังนี้

ประโยชน์ด้านการลงทุน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12)

ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52)

ประโยชน์ด้านการตลาด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.44)

ประโยชน์ด้านการจ้างงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.11)

ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.71)

(4) **โปรแกรมคอมพิวเตอร์** ผลการพิจารณาพบว่า ในภาพรวมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.31) ผลการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สรุปได้ดังนี้

ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97)

ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.38)

ประโยชน์ด้านการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.29)

ประโยชน์ด้านการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.09)

ประโยชน์ด้านการจ้างงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.83)

(5) **ทรัพย์สินประเภทอื่น(ยกเว้นที่ดินและสินค้า)** ผลการพิจารณาพบว่า ในภาพรวมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) ผลการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านการลงทุน สรุปได้ดังนี้

ประโยชน์ด้านการลงทุน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.83)

ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.36)

ประโยชน์ด้านการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.29)

ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.17)

ประโยชน์ด้านการจ้างงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.94)

ตารางที่ 4.9 สรุป ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลแต่ละประเภท

สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	3.40	1.21	ปานกลาง
2. การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล	3.32	1.16	ปานกลาง
3. การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของทรัพย์สินในอัตราพิเศษ	3.35	1.10	ปานกลาง
รวมทั้งหมด	3.35	1.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลในภาพรวมทั้งหมด อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.40)

ตารางที่ 4.10 สรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นรายด้าน

สิทธิประโยชน์ทางภาษี เงินได้นิติบุคคล	ระดับความคิดเห็น				เทคโนโลยี สารสนเทศ
	การตลาด	การลงทุน	การวิจัยและ พัฒนา	การจ้างงาน	
1. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคล	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง
2. การลดอัตราภาษีเงินได้ นิติบุคคล	มาก	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
3. การหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในอัตราพิเศษ	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นว่า การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทำให้ได้รับประโยชน์ด้านการลงทุนมากที่สุด รองลงมาคือ ประโยชน์ด้านการตลาด

(1) การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประโยชน์ที่ได้รับมาก คือ ประโยชน์ด้านการตลาด ประโยชน์ด้านการลงทุน และประโยชน์ด้านการจ้างงาน

ประโยชน์ที่ได้รับปานกลาง คือ ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา และประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

(2) การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประโยชน์ที่ได้รับมาก คือ ประโยชน์ด้านการตลาด และประโยชน์ด้านการลงทุน
ประโยชน์ที่ได้รับปานกลาง คือ ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา ประโยชน์ด้านการจ้างงาน และประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

(3) การหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษ

ประโยชน์ที่ได้รับมาก คือ ประโยชน์ด้านการลงทุน
ประโยชน์ที่ได้รับปานกลาง คือ ประโยชน์ด้านการตลาด ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา ประโยชน์ด้านการจ้างงาน และประโยชน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบไว้ในแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 ข้อ 4 ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด โดยมีผู้ตอบคำถามในข้อนี้ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 66 คน

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปได้ดังนี้

1. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ควรเพิ่มฐานกำไรสุทธิสำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5,000,000 บาท จากปัจจุบันที่ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 150,000 บาท เป็นยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 1,000,000 บาท

2. การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5,000,000 บาท ควรจะน้อยกว่า อัตราร้อยละ 15 ร้อยละ 25 และร้อยละ 30 ดังที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1.1.1 เพื่อศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านการตลาด การลงทุน การวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง คำราชวิชาการ และคำแถลงนโยบายของรัฐบาล รวมไปถึงเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจการผลิต ที่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด ทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1,000,000 – 5,000,000 บาท มีที่ตั้งอยู่ในเขตตอนเมือง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนรวม 83 ราย หางานกลุ่ม

ตัวอย่างโดยโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 69 ราย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และตำแหน่งในบริษัท จำนวนคำถาม 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการ ได้แก่ ลักษณะการประกอบธุรกิจ ปีที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด จำนวนการจ้างงานปัจจุบัน และมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ จำนวนคำถาม 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล จำนวนคำถาม 4 ข้อใหญ่

ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา(Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient Alpha Cronbach Method) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.976

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ในช่วงระหว่างวันที่ 8-31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 66 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.65 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร และจากการใช้ค่าสถิติ คือ ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis)

1.3 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1.3.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประมวลรัษฎากร แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ 1) การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 2) การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล 3) การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ และ 4) สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน

การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล คือ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท หลักเกณฑ์ของผู้ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์นี้ คือ ต้องเป็นนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท

การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล คือ ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 30 เหลือร้อยละ 15 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 150,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท และเหลืออัตราร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท หลักเกณฑ์ของผู้ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์นี้ คือ ต้องเป็นนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท

การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ หลักเกณฑ์ของผู้ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์นี้ คือ เป็นนิติบุคคลไทย ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200,000,000 บาท และจ้างแรงงาน ไม่เกิน 200 คน สำหรับทรัพย์สินที่สามารถหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษตามสิทธิประโยชน์ในข้อนี้ มีดังต่อไปนี้

- 1) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นร้อยละ 40 ในวันที่ได้ทรัพย์สินมา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในเวลาไม่น้อยกว่า 3 รอบระยะเวลาบัญชี
- 2) อาคาร โรงงาน ให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นร้อยละ 25 ในวันที่ได้ทรัพย์สินมา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในเวลาไม่น้อยกว่า 20 รอบระยะเวลาบัญชี
- 3) เครื่องจักร และอุปกรณ์เครื่องจักร ให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นร้อยละ 40 ในวันที่ได้ทรัพย์สินมา ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในเวลาไม่น้อยกว่า 5 รอบระยะเวลาบัญชี
- 4) ทรัพย์สินประเภทอื่นที่สึกหรอหรือเสื่อมราคาได้ยกเว้นที่ดินและสินค้า ให้หักค่าเสื่อมราคาได้ ร้อยละ 100 แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี โดยมีเงื่อนไข คือ ทรัพย์สินต้องได้มาและใช้งานภายใน วันที่ 31 ธันวาคม 2553

สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน คือ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน สำหรับรายได้ที่เป็นเงินปันผล หรือผลประโยชน์จากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินปันผลและผลประโยชน์จากการถือหุ้นที่ได้รับจากการถือหุ้นในบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนดังกล่าว โดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด

1.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 30 – 39 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และมีตำแหน่งในบริษัทเป็นกรรมการผู้จัดการ

1.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกิจการ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายภายในประเทศ จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดในปี พ.ศ. 2540 หรือก่อนปี พ.ศ. 2540 จำนวนการจ้างงานไม่เกิน 50 คน และมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ(ไม่รวมที่ดิน)ไม่เกิน 50,000,000 บาท

1.3.4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล สรุปได้ดังนี้

1) การจัดลำดับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประโยชน์ต่อกิจการมากที่สุด พบว่า ลำดับแรก คือ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ลำดับรองลงมา คือ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล และการหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษ ตามลำดับ

2) การจัดลำดับการให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษของทรัพย์สินที่มีประโยชน์ต่อกิจการมากที่สุด พบว่า ลำดับแรก คือ เครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร ลำดับรองลงมา คือ อาคารโรงงาน

3) การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในภาพรวมพบว่า กิจการได้รับประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง โดยประโยชน์ที่ได้รับทางด้านการลงทุน และการตลาด อยู่ในระดับมาก ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ทำให้กิจการได้รับประโยชน์มากทางด้านการลงทุน ส่วนการหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำให้กิจการได้รับประโยชน์มากทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษของอาคาร โรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร และทรัพย์สินประเภทอื่น(ยกเว้นที่ดินและสินค้า) ทำให้กิจการได้รับประโยชน์มากทางด้านการลงทุน

4) ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สรุปได้ดังนี้ คือ ควรเพิ่มฐานกำไรสุทธิสำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มากขึ้น และควรลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้น้อยกว่าอัตราปัจจุบัน

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิตในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังต่อไปนี้

2.1 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประมวลรัษฎากรในปัจจุบัน (ไม่รวมสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน) โดยทั่วไปมีหลักเกณฑ์การได้รับสิทธิประโยชน์ คือ เป็นนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200,000,000 บาท และจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน แต่ในสิทธิประโยชน์บางประเภทจะมีเงื่อนไขเพิ่มเติมอีก คือ ต้องเป็นนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท ดังนั้น ผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่ทราบรายละเอียดดังกล่าวนี้ อาจประสบปัญหาในการใช้สิทธิประโยชน์ได้ ตัวอย่างเช่น บริษัทจำกัดที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200,000,000 บาท และจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน แต่มีทุนจดทะเบียน 10,000,000 บาท อาจเข้าใจผิดได้ว่า กิจการจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท เป็นต้น

ผลการวิจัยข้อนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โกศล แก้วบุญส่ง (2546) ที่ศึกษาเรื่องมาตรการในทางภาษีอากรเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษากรณีมาตรการในทางภาษีเงินได้นิติบุคคล ผลการศึกษาพบว่า มาตรการทางภาษีอากรที่รัฐบาลประกาศใช้ มีความชัดเจนไม่เพียงพอ และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะต้องปรับปรุงองค์ประกอบและเนื้อหาของกฎหมายให้ง่ายและมีความสะดวกในการใช้สิทธิประโยชน์ตามมาตรการที่กำหนด โดยยึดกรอบและลักษณะของภาษีอากรที่ดี

2.2 จากการศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า นับตั้งแต่ พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา การยกเว้นภาษีและการลดอัตราภาษีนั้น มีการปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว 3 ครั้ง คือ ครั้งแรก พ.ศ. 2545 ให้ปรับลดอัตราภาษีเหลือร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท ต่อมา พ.ศ. 2547 ให้ปรับลดอัตราภาษีใหม่เหลือร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท และล่าสุด พ.ศ. 2551 ให้ยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท

ผลการวิจัยข้อนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โกศล แก้วบุญส่ง (2546) ผลการศึกษาพบว่า มาตรการทางภาษีอากรที่รัฐบาลประกาศใช้ ไม่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการ

กล่าวคือ มาตรการในส่วนของการปรับลดอัตราภาษีและจำนวนภาษีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม เป็นจำนวนที่ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรการทางภาษีสำหรับกิจการที่ได้รับการ ส่งเสริมการลงทุน และเสนอแนะว่า รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปรับเพิ่มอัตราและจำนวน ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สฤณี มนัสสกุล (2550) ศึกษาเรื่อง นโยบายรัฐเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการศึกษาพบว่า นโยบายด้าน ต่างๆ ของรัฐ ที่มุ่งส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ต่อผู้ประกอบการนั้น เป็นนโยบายที่ ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม ก็ต้องปรับเปลี่ยนและส่งเสริมเพื่อ ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการให้มากขึ้น

2.3 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความเห็นว่า สิทธิประโยชน์ ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีประโยชน์ต่อกิจการมาก ที่สุด คือ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล รongลงมา คือ การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล และลำดับ สุดท้าย คือ การให้หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภทในอัตราพิเศษ ผู้วิจัยเห็น ว่า สาเหตุเนื่องมาจาก การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล จะ ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถลดภาระภาษีในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีได้ เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 272,500 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราภาษีแบบปกติ จึงเป็นการช่วยบรรเทา ภาระภาษีที่เห็นได้ง่ายและชัดเจนที่สุด

2.4 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นว่า การใช้สิทธิประโยชน์ ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ทำให้กิจการได้รับ ประโยชน์ทางด้านการลงทุน และการตลาด ซึ่งอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกต ว่า การที่ผู้ประกอบการเห็นว่า การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลมีประโยชน์ต่อกิจการ ในด้านการลงทุน อาจเนื่องมาจาก ผลของการออกมาตรการภาษี เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2551 ซึ่ง เป็นมาตรการภาษีเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจโดยกระตุ้นการลงทุน ซึ่งจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติ บุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด 8 ข้อ เป็นสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ออก โดยมาตรการภาษี วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2551 อยู่จำนวน 5 ข้อ คือ

- 1) การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก
- 2) การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 15 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 150,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท
- 3) การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท

4) การหักค่าเสื่อมราคาของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หักได้ร้อยละ 40 ของ มูลค่า ต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี

5) การหักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอื่นที่สึกหรอหรือเสื่อมราคาได้(ยกเว้น ที่ดินและสินค้า) หักได้ร้อยละ 100 ของต้นทุน แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี

สำหรับการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลทำให้กิจการได้รับประโยชน์ ทางด้านการตลาดนั้น ผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา ไชยมงคล (2547) เรื่อง บทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีทัศนคติว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อ การเพิ่มขึ้นของรายได้ของกิจการ ปริมาณผลผลิต กำไรสุทธิ และค่าใช้จ่ายของกิจการ

ผลการวิจัยข้อนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญจิกา โพธิ์เอียง (2550) เรื่อง การ วิเคราะห์ผลของการใช้มาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัด ลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการทุกประเภทกิจการมีความคิดเห็นเหมือนกันว่ามาตรการ ทางภาษีอากรไม่มีผลต่อรายได้ของกิจการ ไม่มีผลต่อปริมาณผลผลิต ไม่มีผลต่อกำไรสุทธิ ไม่มีผล ต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ และไม่มีผลต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายสาขาของกิจการ

3. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะเป็น 2 ลักษณะ คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1) ควรเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านการยกเว้นภาษีและการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มากขึ้น

ในภาพรวมนั้นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความเห็นว่าการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีประโยชน์ต่อกิจการในระดับปานกลางเท่านั้น ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ควรร่วมกันพิจารณา ทบทวนเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีหรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ว่าเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้มากน้อยเพียงใด เพื่อปรับปรุงให้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ โดยเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

2) ควรมีการประชาสัมพันธ์หรือให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างต่อเนื่อง

การที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นว่า สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีประโยชน์ต่อกิจการในด้านการลงทุน และการตลาด แต่มีประโยชน์น้อยกว่าในด้านการวิจัยและพัฒนา การจ้างงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการที่ไม่ทราบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์เรื่องใหม่ๆ หรือสาเหตุมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในบางข้อ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อขยายขอบเขตของการศึกษาวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น มีดังต่อไปนี้

1) ควรศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในเขตอื่น หรือทุกเขตในกรุงเทพมหานคร

2) ควรศึกษาวิจัยสิทธิประโยชน์ทางภาษีในด้านอื่น เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น

3) ควรศึกษาวิจัยในธุรกิจประเภทอื่น เช่น ธุรกิจการให้บริการ ธุรกิจการค้าส่ง ธุรกิจการค้าปลีก หรือธุรกิจเงินร่วมลงทุน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม. “การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม,” [ออนไลน์].
http://www.diw.go.th/diw_web/html/versionthai/data/tsic.asp. (8 กรกฎาคม 2551).
- กรมสรรพากร. “เกี่ยวกับธุรกิจ SME,” [ออนไลน์]. <http://www.rd.go.th/publish/38056.0.html>.
 (6 กันยายน 2551).
- กรมสรรพากร. “มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,” [ออนไลน์].
<http://www.rd.go.th/publish/20048.0.html>. (8 กรกฎาคม 2551).
- กรมสรรพากร. “สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจ SMEs,” [ออนไลน์].
<http://www.rd.go.th/publish/38053.0.html>. (8 กรกฎาคม 2551).
- กระทรวงการคลัง. “ข่าวกระทรวงการคลัง,” [ออนไลน์].
<http://www.mof.go.th/news2008/014.pdf>. (8 กรกฎาคม 2551).
- กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. (2551). *ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2551*. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์
- กัญฐิกา โพธิ์เอียง. (2550). “การวิเคราะห์ผลของการใช้มาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจ
 ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดลำปาง.” การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต.
 บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- กัลยา ไชยมงคล. (2547). “บทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและ
 ขนาดย่อม.” การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- โกศล แก้วบุญส่ง. (2546). “มาตรการในทางภาษีอากรเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
 ย่อม: ศึกษากรณีมาตรการในทางภาษีเงินได้นิติบุคคล.” วิทยานิพนธ์ นิติศาสตร์
 มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชลิตต์ มุรตสมนตรี และคณะ. (2544) *กระบวนการผลิต* กรุงเทพมหานคร :
 สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย. “ข้อมูลธนาคาร,” [ออนไลน์].

http://www.smebank.co.th/bank_history.php. (18 สิงหาคม 2551).

ธีรารัง อุดมไพจิตรกุล และคณะ. “เศรษฐศาสตร์พอเพียง,” [ออนไลน์].

<http://www.swu.ac.th/royal/book4/index.html>. (18 สิงหาคม 2551).

นันทนา คินีมาน. (2546). “ความต้องการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

นิธิวรรณ ดันไต้. (2548). “การผลิตและการตลาดมะพร้าวอ่อนของเกษตรกรในจังหวัดฉะเชิงเทรา.” วิทยานิพนธ์ เกษตรศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พิชชา คงทน. (2547). “สิทธิประโยชน์ทางภาษีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.” สารนิพนธ์ นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภัทรกิตต์ เนตินิยม. (2546). *การบริหารการเงินสำหรับ SMEs*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เอ.อาร์.บิซิเนส เพรส

วันฉัตรวิวัฒน์ โอภาสวัฒนา. (2543). “นโยบายรัฐเพื่อการแก้ปัญหาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: ศึกษาเฉพาะกรณีภาคอุตสาหกรรมการผลิต.” วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมคิด บางโม. (2544). *ภาษีอากรธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : วิทย์พัฒน์

สฤณี มั่นสกุล. (2550). “นโยบายรัฐเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs).” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. “ประมวลรัษฎากร,” [ออนไลน์].

<http://www.krisdika.go.th/lawPDF.jsp?LType=2A&formatFile=pdf&vID=86>. (18 สิงหาคม 2551).

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. “เกี่ยวกับสสว,” [ออนไลน์].

http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=22.126. (18 สิงหาคม 2551).

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. “ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ SME,” [ออนไลน์].

http://cms.sme.go.th/cms/c/journal_articles/view_article_content?article_id=VC03-02-C07&article_version=1.0. (6 กันยายน 2551).

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. “แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,” [ออนไลน์]. http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=22.270. (18 สิงหาคม 2551).

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. “รายงานสถานการณ์ SMEs ประจำปี,” [ออนไลน์]. http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=22.150. (18 สิงหาคม 2551).

ภาคผนวก ก
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยหักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145)
พ.ศ. 2527

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2527
 เป็นปีที่ 39 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่ มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 ให้ใช้บังคับในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2527 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ เมื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้เลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป และอัตราที่จะหักอย่างไร แล้วให้ใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป และอัตราที่จะหักอย่างไร แล้วให้ใช้วิธีการทางบัญชีและอัตรานั้นตลอดไป เว้นแต่ จะได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงจากอธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายและให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันบัญชีที่ได้รับอนุมัตินั้น

มาตรา 4 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินให้คำนวณหักตามระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีในกรณีที่รอบระยะเวลาใดไม่เต็มสิบสองเดือนให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(1) อาคาร

อาคารถาวร

ร้อยละ 5

อาคารชั่วคราว

ร้อยละ 100

(2) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้

ร้อยละ 5

(3) ดันทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า

กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่า หรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ โดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้นเปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่ากันได้ต่อ ๆ ไป

ร้อยละ 10

กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัดแน่นอน

ร้อยละ 100 หาก

ด้วยจำนวนปีอายุ

การเช่าและอายุที่

ต่อได้รวมกัน

(4) ดันทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธีสูตร กู้ฉ้อฉล เครื่องหมายการค้า

สิทธิประกอบกิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์หรือสิทธิอื่น

กรณีไม่จำกัดอายุการใช้

ร้อยละ 10

กรณีจำกัดอายุการใช้

ร้อยละ 100

ด้วยจำนวนปีอายุ

การใช้

(5) ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือ

เสื่อมราคาได้นอกจากที่ดินและสินค้า

ร้อยละ 20

กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากันในแต่ละปีระหว่างอายุการใช้ทรัพย์สิน บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามวิธีนั้นในบางปีเกินอัตราที่กำหนดข้างต้นก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หากด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดข้างต้น (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.3/2527)

“การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินอย่างอื่นตามความในวรรคหนึ่ง (5) ซึ่งมีไשרยยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่ง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในปีแรกเป็นสองเท่าของอัตราที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง และสำหรับปีถัดไปให้หักตามอัตราสองเท่าดังกล่าว โดยคำนวณจากมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หากด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ในรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายของอายุการใช้ของทรัพย์สินดังกล่าว บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยรวมจำนวนมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดด้วยก็ได้”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 359) พ.ศ. 2542 ใช้บังคับ 23 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป โดยมีให้ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ)

“มาตรา 4 ทวิ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ทวิ ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องไม่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ เว้นแต่เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรดังกล่าวได้ใช้เพื่อการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) การวิจัยอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐาน ซึ่งหมายถึง การวิจัยตามแบบแผนหรือการค้นคว้าอย่างจริงจัง โดยมุ่งหมายที่จะค้นพบความรู้ใหม่อันอาจเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการขึ้นใหม่ หรือ โดยมุ่งหมายที่จะนำความก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดมาสู่ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการที่มีอยู่เดิม

(ข) การวิจัยเชิงประยุกต์ ซึ่งหมายถึง การเปลี่ยนผลการวิจัยอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐานมาใช้เป็นแผนงาน แบบพิมพ์เขียว หรือแบบ ในการทำขึ้นมาใหม่เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงซึ่งผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเพื่อขายหรือใช้เอง และให้หมายความรวมถึงการประดิษฐ์ต้นแบบที่ไม่สามารถใช้ในเชิงพาณิชย์แนวคิดในการจัดทำและออกแบบผลิตภัณฑ์กระบวนการ หรือการบริการหรือทางเลือกอื่นการสาธิตเบื้องต้นหรือโครงการนำร่องที่ไม่สามารถดัดแปลงหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์ แต่ไม่หมายความถึงการเปลี่ยนแปลงตามปกติหรือตามระยะเวลาของผลิตภัณฑ์ ระบบการผลิต กระบวนการผลิต การบริการ หรือกิจการอื่นที่ดำเนินงานอยู่ แม้ว่าการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าก็ตาม

(ค) การทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์

(ง) การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิตหรือเพิ่มผลผลิต ทั้งนี้ ไม่ว่าจะใช้เพื่อการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองหรือของผู้อื่น

(2) ต้องเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน โดยเครื่องจักรและอุปกรณ์ดังกล่าวต้องสามารถนำไปใช้งานได้ตั้งแต่สองปีขึ้นไป และมีมูลค่าต้นทุนไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 319) พ.ศ. 2541 ใช้บังคับ 23 เมษายน 2541 เป็นต้นไป)

“มาตรา 4 ตริ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

(2) หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ทวิ ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งประกอบกิจการค้าปลีกหรือประกอบกิจการอย่างอื่นซึ่งมิใช่การค้าปลีกที่อธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ทั้งนี้ ตามมาตรา 86/6 หรือมาตรา 86/7 แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี

(2) ต้องเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่มีลักษณะตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด แต่ไม่รวมถึงส่วนระบบควบคุมกลางของเครื่องคอมพิวเตอร์ (ดูประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 51))

(3) ต้องแจ้งการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 264) พ.ศ. 2536 ใช้บังคับ 28 สิงหาคม 2536 เป็นต้นไป)

“มาตรา 4 จัตวา การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายในสามรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน ไม่เกิน สองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงาน ไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา เบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ใน (1)

ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่งหมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เสมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน โดยวิธีทางคณิตศาสตร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วย หรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์ เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์

มาตรา 4 เบญจ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคาร โรงงานที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน ไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงาน ไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื้อหรือ ได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา เบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

มาตรา 4 ฉ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน ไม่เกิน สองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงาน ไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื้อหรือ ได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา เบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545 ใช้บังคับ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไป โดยมีให้ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ)

“มาตรา 4 สัตต การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารถาวรที่บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิไว้ใน การประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละสิบห้าของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545 เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ให้นำพินัยกรรมคำว่า “สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค” และ “การให้บริการสนับสนุน” ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 มาใช้บังคับ”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 406) พ.ศ. 2545 ใช้บังคับ 16 สิงหาคม 2545 เป็นต้นไป)

“มาตรา 5 ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน หรือรถยนต์นั่ง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 200) พ.ศ. 2531 ใช้บังคับสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลัง 1 มกราคม 2532 เป็นต้นไป)

มาตรา 6 (ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 248) พ.ศ. 2534 มาตรา 3 (3) ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2535 เป็นต้นไป)

มาตรา 7 ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อ หรือ โดยการซื้อขายเงินผ่อนมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้น ให้ถือตามราคาที่ยังต้องชำระทั้งหมด แต่ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชี จะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่จะต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

มาตรา 8 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สินไม่ว่ากรณีใด จะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้

มาตรา 9 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2509 ให้ยังคงใช้บังคับสำหรับการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่มีอยู่แล้วในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2527

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 65 ทวิ (2) วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 บัญญัติให้ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินหักได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 101 ตอนที่ 24 วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2527)

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395)
พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545
 เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
 ว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่า สึกหรอและค่า
 เสื่อมราคาของทรัพย์สินบางประเภท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 65 ทวิ (2)
 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525
 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วย
 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 4 จัตวา มาตรา 4 เบญจ และมาตรา 4 ฉ แห่งพระราช
 กฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145)
 พ.ศ. 2527

“มาตรา 4 จัตวา การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์
 ของคอมพิวเตอร์ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการ
 ของตนเอง ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายในสามรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในกรณีในรอบระยะเวลาบัญชีใด
 ไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรอง
 หักไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน สองร้อยล้าน
 บาทและมีการจ้างแรงงาน ไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราช
 กฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา เบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาใน
 อัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้
 (1) ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่งหมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เสมือน
 สมอกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน โดยวิธีทางคณิตศาสตร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์

หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วย หรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์

มาตรา 4 เบื้อง การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคาร โรงงานที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมี การจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจาก พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื่อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิไว้ในการประกอบ กิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

มาตรา 4 ฉ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน ไม่เกิน สองร้อยล้านบาท และมี การจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื่อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4”

มาตรา 4 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามพระราชกฤษฎีกานี้มิให้ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ให้สอดคล้องกับอายุการใช้งาน และให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ อาคาร โรงงาน และเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักร ได้เป็นกรณีพิเศษ อันเป็นมาตรการหนึ่งในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 12 ก วันที่ 30 มกราคม 2545)

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 471)
พ.ศ. 2551

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2551
 เป็นปีที่ 63 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
 ว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการลดอัตราภาษีเงินได้และยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับกำไรสุทธิของ
 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้ว ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่ง
 ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อัน
 เป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ
 มาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
 บทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการ
 ลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 471) พ.ศ. 2551”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร
 (ฉบับที่ 431) พ.ศ. 2548

มาตรา 4 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชี
 อัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เฉพาะ
 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้ว ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท

- (1) ร้อยละสิบห้าของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท
- (2) ร้อยละยี่สิบห้าของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา 5 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัท
 หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้ว ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท สำหรับ
 กำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา 6 การล่อลวงภาษีเงินได้ตามมาตรา 4 และการยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 ให้ใช้บังคับแก่
กำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่ม ในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม
พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

มาตรา 7 บทบัญญัติในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการล่อลวง
รัษฎากร (ฉบับที่ 431) พ.ศ. 2548 ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะการล่อลวงภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการกระตุ้นและฟื้นฟู
เศรษฐกิจของประเทศ สมควรปรับปรุงการล่อลวงภาษีเงินได้และยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับกำไรสุทธิของบริษัท
หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท โดยลด
อัตราภาษีเงินได้สำหรับกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท และยกเว้นภาษี
เงินได้สำหรับกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท เพื่อสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจขนาด
ย่อมและกระตุ้นให้มีการลงทุนในวิสาหกิจดังกล่าวอันจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระ
ราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 125 ตอนที่ 54 ก วันที่ 28 มีนาคม 2551)

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 473)
พ.ศ.2551

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2551
 เป็นปีที่ 63 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
 ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและ
 ค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน บางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 65 ทวิ
 (2) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ.
 2525 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29
 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
 ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่า
 ด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 473) พ.ศ. 2551"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
 ต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 ข้อ 2 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวล
 รัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและ ค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน
 (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 4 ข้อ 2 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ที่บริษัท
 หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อ ได้รับโอนกรรมสิทธิ์ หรือได้มาซึ่งสิทธิการใช้ แล้วแต่กรณี เพื่อมิใช่ในการ
 ประกอบกิจการของตนเอง ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์ตั้งแต่วันที่
 พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายในสามรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละสี่สิบของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ใน (1)

ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่งหมายความว่า เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เสมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่างๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน โดยวิธีทางคณิตศาสตร์ตลอดจนอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์อันได้แก่ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วยหรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์ รวมทั้ง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 4 อัญญา และมาตรา 4 นว แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527

มาตรา 4 อัญญา การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละสี่สิบของมูลค่าต้นทุนสำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่ใช่สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 3(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 460) พ.ศ. 2549

มาตรา 4 นว การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภททรัพย์สินอย่างอื่นตามมาตรา 4(5) ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทรัพย์สินถาวร ซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน ซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราร้อยละหนึ่งร้อยของมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินที่ได้มาในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งมีมูลค่ารวมกัน ไม่เกินห้าแสนบาทตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 4 ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สมันตร์ สุทรเวช

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ สมควรกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้ลงทุนในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักร รวมทั้งทรัพย์สินอย่างอื่น เพื่อใช้ในการประกอบกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น สามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินดังกล่าวได้ อันเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้ประกอบการและกระตุ้นให้มีการลงทุนซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 125 ตอนที่ 92 ก วันที่ 6 สิงหาคม 2551)

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชนก อมรเทวกัทร

วุฒิการศึกษา Doctor of Philosophy (Feed Science and Management) ,
Kansas State University , U.S.A.

ตำแหน่งงาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

สถานที่ทำงาน คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

2. น.ส.สุนันทา เสถียรมาศ

วุฒิการศึกษา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตำแหน่งงาน ที่ปรึกษา SMEs ด้านการเงินและร่วมลงทุน

สถานที่ทำงาน สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3. นายอรรคศิริ อัครวงษ์

วุฒิการศึกษา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตำแหน่งงาน ผู้จัดการบัญชีและการเงิน ผู้สอบบัญชีภาษีอากร

สถานที่ทำงาน บริษัท อาควา นิชิฮาระ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

**เรื่อง การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
: ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิต ในกรุงเทพมหานคร**

เรียน ท่านกรรมการผู้จัดการ

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนง
วิชาการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความ
คิดเห็นของผู้ประกอบการกลุ่มการผลิต ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล
สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดสะดวกเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้ ตามความ
ความคิดเห็นของท่านเอง หรือโปรดมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในบริษัทของท่านเป็นผู้ตอบ
แบบสอบถามนี้ โดยคำตอบที่ได้จะถือเป็นความลับ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า ซึ่ง
ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยตรง และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้
เป็นแนวทางในการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการเพื่อให้
สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ต่อไป

โปรดส่งแบบสอบถามคืนภายใน วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2551 โดยใช้ซองจดหมายที่แนบมานี้ หรือ
หากท่านประสงค์จะส่งทางโทรสาร กรุณาส่งมาที่หมายเลข..... ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่าง
สูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

น.ส. ศุภลักษณ์ ณรงค์ชัย

ผู้วิจัย

(โทรศัพท์))

แบบสอบถามเรื่อง การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
: ความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มการผลิต ในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการกลุ่มการผลิต ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คำแนะนำ สำหรับคำถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (คำถามมี 4 ข้อ)

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 20 - 29 ปี

2. 30 - 39 ปี

3. 40 - 49 ปี

4. 50 ปี ขึ้นไป

3. การศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. ปริญญาตรี

3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. ตำแหน่งในบริษัท

1. กรรมการผู้จัดการ

2. ผู้จัดการ ฝ่ายบัญชี/ฝ่ายการเงิน

3. พนักงาน ฝ่ายบัญชี/ฝ่ายการเงิน

4. อื่นๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ (คำถามมี 4 ข้อ)

1. ลักษณะการประกอบธุรกิจ

1. ผลิตสินค้าและจำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น

2. ผลิตสินค้าและจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. ผลิตสินค้าและส่งออกต่างประเทศทั้งหมด

2. ปีที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด

1. ก่อนปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2540

2. ช่วงปี พ.ศ. 2541 - 2545

3. ช่วงปี พ.ศ. 2546 - 2550

4. ปี พ.ศ. 2551

3. จำนวนการจ้างงานในปัจจุบัน

1. ไม่เกิน 50 คน

2. 51 - 100 คน

3. 101 - 150 คน

4. 151 - 200 คน

4. มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (ไม่รวมที่ดิน) ตามที่ปรากฏในงบการเงินปัจจุบัน

1. ไม่เกิน 50 ล้านบาท

2. 51 - 100 ล้านบาท

3. 101 - 150 ล้านบาท

4. 151 - 200 ล้านบาท

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ (คำถามมี 4 ข้อใหญ่)

1. ท่านคิดว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบบใดที่มีประโยชน์ต่อกิจการของท่านมากที่สุด กรุณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยใช้หมายเลข 1, 2, 3

คำอธิบาย 1 หมายถึง มีประโยชน์มากที่สุด 3 หมายถึง มีประโยชน์น้อยที่สุด ตามลำดับ

- การยกเว้นภาษีเงิน ได้นิติบุคคล
- การลดอัตราภาษีเงิน ได้นิติบุคคล
- การให้หักค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษ

2. ท่านคิดว่า “การให้หักค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษ” ของทรัพย์สินประเภทใด ที่มีประโยชน์ต่อกิจการของท่านมากที่สุด กรุณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยใช้หมายเลข 1, 2, 3, 4, 5

คำอธิบาย 1 หมายถึง มีประโยชน์มากที่สุด 5 หมายถึง มีประโยชน์น้อยที่สุด ตามลำดับ

- คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
- อาคาร โรงงาน
- เครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์
- ทรัพย์สินประเภทอย่างอื่นยกเว้นที่ดินและสินค้า

3. ท่านคิดว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละข้อ เป็นประโยชน์ต่อกิจการของท่านมากน้อยเพียงใดใน 5 ด้านต่อไปนี้

คำแนะนำ โปรดอ่านคำอธิบายความหมายของประโยชน์ในแต่ละด้าน ก่อนตอบแบบสอบถามในหน้าถัดไป

- (1) ประโยชน์ด้านการตลาด หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมียมีส่วนช่วยให้บริษัทของท่านมียอดขายเพิ่มขึ้น หรือมีการส่งออกเพิ่มขึ้น หรือมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น
- (2) ประโยชน์ด้านการลงทุน หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมียมีส่วนช่วยให้บริษัทของท่านมีการตัดสินใจขยายโรงงาน หรือมีการซื้อเครื่องจักรเพิ่ม
- (3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา(R&D) หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมียมีส่วนช่วยให้บริษัทของท่านมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เดิม หรือเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่
- (4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมียมีส่วนช่วยให้บริษัทของท่านมีการจ้างพนักงานเพิ่มขึ้น
- (5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีมียมีส่วนช่วยให้บริษัทของท่านมีการตัดสินใจนำคอมพิวเตอร์หรือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้งานในบริษัท

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละข้อ โดยวงกลม **O** หรือกากบาท **X** บนหมายเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด (กรุณาทำทุกข้อ)

สิทธิประโยชน์	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับ				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
การยกเว้นภาษี					
3.1 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก					
(1) ประโยชน์ด้านการตลาด	5	4	3	2	1
(2) ประโยชน์ด้านการลงทุน	5	4	3	2	1
(3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	5	4	3	2	1
(4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	5	4	3	2	1
(5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1
การลดอัตราภาษี					
3.2 การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 15 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 150,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท					
(1) ประโยชน์ด้านการตลาด	5	4	3	2	1
(2) ประโยชน์ด้านการลงทุน	5	4	3	2	1
(3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	5	4	3	2	1
(4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	5	4	3	2	1
(5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1
3.3 การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 25 สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท					
(1) ประโยชน์ด้านการตลาด	5	4	3	2	1
(2) ประโยชน์ด้านการลงทุน	5	4	3	2	1
(3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	5	4	3	2	1
(4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	5	4	3	2	1
(5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1
ค่าเสื่อมราคาอัตราพิเศษ					
3.4 การหักค่าเสื่อมราคาของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ให้หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี					
(1) ประโยชน์ด้านการตลาด	5	4	3	2	1
(2) ประโยชน์ด้านการลงทุน	5	4	3	2	1
(3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	5	4	3	2	1
(4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	5	4	3	2	1
(5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1
3.5 การหักค่าเสื่อมราคาของอาคารโรงงาน ให้หักได้ร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 20 รอบระยะเวลาบัญชี					
(1) ประโยชน์ด้านการตลาด	5	4	3	2	1
(2) ประโยชน์ด้านการลงทุน	5	4	3	2	1
(3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	5	4	3	2	1
(4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	5	4	3	2	1
(5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1

สิทธิประโยชน์	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับ				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
3.6 การหักค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องจักร ให้หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี					
(1) ประโยชน์ด้านการตลาด	5	4	3	2	1
(2) ประโยชน์ด้านการลงทุน	5	4	3	2	1
(3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	5	4	3	2	1
(4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	5	4	3	2	1
(5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1
3.7 การหักค่าเสื่อมราคาของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้หักได้ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนในวันที่ได้มา ส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี					
(1) ประโยชน์ด้านการตลาด	5	4	3	2	1
(2) ประโยชน์ด้านการลงทุน	5	4	3	2	1
(3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	5	4	3	2	1
(4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	5	4	3	2	1
(5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1
3.8 การหักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอื่นที่สึกหรอหรือเสื่อมราคาได้ (ยกเว้นที่ดินและสินค้า) ให้หักได้ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุน แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี					
(1) ประโยชน์ด้านการตลาด	5	4	3	2	1
(2) ประโยชน์ด้านการลงทุน	5	4	3	2	1
(3) ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนา	5	4	3	2	1
(4) ประโยชน์ด้านการจ้างงาน	5	4	3	2	1
(5) ประโยชน์ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	4	3	2	1

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านมีข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีอยู่ในปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

=== ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ===

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวศุภลักษณ์ ณรงค์ชัย
วัน เดือน ปี	12 ธันวาคม พ.ศ. 2511
สถานที่เกิด	อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	ประกาศนียบัตรบัณฑิตกฤตมาขธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2543 นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2539 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (การบัญชี) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2533
สถานที่ทำงาน	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	พนักงานบริหารระดับอาวุโส ส่วนวิเคราะห์โครงการร่วมลงทุน 1